



คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา

ฉบับปีการศึกษา ๒๕๖๓



จัดทำโดย....

กิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คำนำ

อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการผลิตบัณฑิตและการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ของสถาบันอุดมศึกษา เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้เล็งเห็นถึงหน้าที่และบทบาทที่สำคัญดังกล่าวของอาจารย์ที่ปรึกษา จึงได้จัดกิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษาขึ้นมา โดยอยู่ภายใต้คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษามากยิ่งขึ้น

คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา ฉบับปีการศึกษา ๒๕๖๓ ปรับปรุงเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานจริง และเป็นแนวทางในการปฏิบัติ การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาตลอดหลักสูตร ซึ่งอาจารย์ทุกท่านภายในคณะฯ จะได้รับคู่มือฉบับนี้สำหรับใช้เป็นแนวทางการให้คำปรึกษา เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การดำเนินงานตามกิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษาต่อไป การนี้คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา ฉบับปีการศึกษา ๒๕๖๓ ได้ผ่านการรับรองจากที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนานักศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และผ่านการรับรองจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะพยาบาลศาสตร์ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
ข้อมูลทั่วไปของคณะพยาบาลศาสตร์	๑
ความสำคัญของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	๒
วัตถุประสงค์ของงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	๓
นโยบายของงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	๓
แผนการดำเนินงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	๓
บทที่ ๒ การบริหารงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	
ผู้บริหาร	๔
คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา	๔
อาจารย์ที่ปรึกษา	๔
นักศึกษา	๖
การจัดนักศึกษาและการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา	๖
องค์ประกอบของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	๗
ระบบและกลไกระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	๘
กำหนดการดำเนินงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา	๙
บทที่ ๓ แนวทางการให้คำปรึกษา	
วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา	๑๐
ประเภทของการให้คำปรึกษา	๑๐
ทักษะการให้คำปรึกษา	๑๑
แนวปฏิบัติการรักษาความลับของนักศึกษา	๑๖
เอกสารอ้างอิง	๑๘
ภาคผนวก	
ก. หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต	๒๐
ข. ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรทราบ	๓๓
ค. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา	๓๕
ง. แบบประเมินกิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา	๔๓

บทที่ ๑ บทนำ

ข้อมูลทั่วไปของคณะพยาบาลศาสตร์

ตราสัญลักษณ์



สีประจำคณะ

สีประจำคณะคือ “สีชมพู”

ดอกไม้ประจำคณะ

ดอกไม้ประจำคณะคือ “ดอกพะยอม”

ปณิธาน

“เป็นสถาบันผลิตบัณฑิตพยาบาลที่ได้มาตรฐานวิชาชีพ สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อรับใช้ชุมชนท้องถิ่น และสังคม ส่งเสริมสุขภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ประสานความร่วมมือทางการพยาบาล และการสาธารณสุขใน ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และอาเซียน”

วิสัยทัศน์

“คณะพยาบาลศาสตร์ชั้นนำหนึ่งในสามของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

อัตลักษณ์

“สร้างสรรค์ สามัคคี สำนักดีต่อสังคม”

สร้างสรรค์ (Creative) การพยาบาลที่มีองค์ความรู้และใช้นวัตกรรมทางการพยาบาล เพื่อตอบสนองสุขภาวะผู้รับบริการได้อย่างเหมาะสม

สามัคคี (Harmonious) ความพร้อมเพรียง ประองดองในหมู่คณะ

สำนักดีต่อสังคม (Integrity) การให้บริการด้านการพยาบาลในชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

พันธกิจ

1. สร้างบัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพ
2. สร้างงานวิจัย และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ
3. บริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและวิชาชีพ
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อบูรณาการกับการเรียนการสอนและพันธกิจ

อื่น

สมรรถนะหลัก

“ผลิตผลงานวิจัยหรือนวัตกรรม เพื่อการดูแลสุขภาพ”

ค่านิยมองค์กร

NURSE

N = Nurturing	: ใส่ใจดูแล
U = Unity	: สามัคคี
R = Respect	: ยอมรับ และให้เกียรติ
S = Smart	: ฉลาดทางปัญญาและอารมณ์
E = Empowerment	: การเสริมสร้างพลังอำนาจ

ความสำคัญของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจที่สำคัญคือ การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในการประกอบอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ซึ่งในการดำเนินงานดังกล่าวให้ได้ผลดีเป็นรูปธรรมนั้น ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัย และองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

ปัจจุบันคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีระบบการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา ได้แก่ การมีอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษารายบุคคลที่จะคอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ซึ่งการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น ทำให้นักศึกษาต้องใช้ความคิด แสดงออกและดูแลตนเองในลักษณะที่มีความเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องรับผิดชอบตนเองมากกว่าในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมีความหลากหลายทางด้านภูมิหลังของครอบครัว ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ ทักษะความสามารถ และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ประกอบกับการได้รับอิสรเสรีภาพมากขึ้น ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่เกิดปัญหาการปรับตัวในการเรียนและการดำเนินชีวิต เช่น การไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายมากขึ้น มีปัญหาการคบเพื่อน การทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นต้น

คณะพยาบาลศาสตร์ จึงเห็นความสำคัญที่จะพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาให้เข้มแข็งและเน้นเชิงรุกมากขึ้น นอกจากนั้น ยังเน้นการให้รุ่นพี่หรือเพื่อนนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการอบรมให้เป็นผู้ให้คำปรึกษาที่มีคุณภาพกับนักศึกษาใหม่ อันส่งผลให้เกิดทักษะและประสบการณ์ในการช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ทั้งนี้คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา มีความมุ่งมั่นที่จะให้การให้การปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีความอบอุ่น มีความรู้สึกเป็นครอบครัวเดียวกัน มีร่างกาย จิตใจ สติปัญญาที่สมบูรณ์ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดีและมีความสุข

วัตถุประสงค์ของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

๑. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย และแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมจนสำเร็จการศึกษา
๒. เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร ลักษณะรายวิชาที่เรียน การเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการวัดผล
๓. เพื่อสนับสนุนด้านการบริหารของมหาวิทยาลัย ช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจกฎระเบียบข้อบังคับ ประกาศและคำสั่งต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย อีกทั้งบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้กับนักศึกษา
๔. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดี ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ คณะ และมหาวิทยาลัย

นโยบายของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

มุ่งเน้นสร้างความสัมพันธ์ ให้คำปรึกษา ดูแลช่วยเหลือ และพัฒนานักศึกษา เพื่อให้จบเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของคณะ และมหาวิทยาลัย

แผนการดำเนินงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

ที่	กิจกรรม	เดือน											
		ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
๑	จัดทำแผนปฏิบัติการงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษา												↔
๒	จัดทำหรือปรับปรุงคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา						↔						
๓	กิจกรรมการแลกเปลี่ยน/พัฒนาศักยภาพในการให้คำปรึกษา								↔				
๔	เสนอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักศึกษาใหม่								↔				
๕	สนับสนุนให้อาจารย์ที่ปรึกษาพบนักศึกษา อย่างน้อย ภาคการศึกษาละ ๒ ครั้ง	↔			↔			↔			↔		
๖	ติดตามผลการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษา	←											→
๗	รวบรวมข้อมูลสรุปการพบและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา (ทุกภาคการศึกษา)	↔						↔					
๘	ประเมินผลการดำเนินงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและสรุปรายงานผลการดำเนินงาน (ปีการศึกษา)									↔			
๙	ทบทวน/ปรับปรุงงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษา										↔		

บทที่ ๒

การบริหารจัดการระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

การบริหารจัดการระบบอาจารย์ที่ปรึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ดำเนินการภายใต้กิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา ซึ่งกิจกรรมจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้นจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรของคณะทุกฝ่าย และต้องมีการพัฒนาระบบงานอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องโดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ ผู้บริหาร (คณบดี/ผู้ช่วยคณบดี) คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษา แต่ละส่วนมีองค์ประกอบและมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ผู้บริหาร

ประกอบด้วยคณบดี และผู้ช่วยคณบดี ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานพัฒนานักศึกษา มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดนโยบายให้การดำเนินงานกิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษามีประสิทธิภาพ
๒. แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพัฒนานักศึกษาเพื่อดูแลกิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา
๓. สร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินงาน และพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา

คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. จัดทำแผนการดำเนินงานกิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา
๒. จัดทำคำสั่ง และเสนอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาต่อคณบดี
๓. จัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา และกำหนดตารางวันพบอาจารย์ที่ปรึกษาตลอดปีการศึกษา
๔. พัฒนาความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนเทคนิคและทักษะในการให้คำปรึกษา
๕. จัดทำระบบให้คำปรึกษาออนไลน์
๖. นำผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษา และปัญหาอุปสรรคของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ
๗. ประเมินผลการดำเนินงาน และรายงานผลทุกภาคการศึกษา
๘. ดำเนินงานด้านประกันคุณภาพตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง

อาจารย์ที่ปรึกษา

เป็นบุคคลที่คณบดีแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น ทางด้านวิชาการ การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การพัฒนาบุคลิกภาพ การปรับตัวเข้ากับสังคม การวางแผนและการเตรียมตัวเพื่อเป็นพยาบาลวิชาชีพ อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีคุณลักษณะ มีจรรยาบรรณ และมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ควรมีดังนี้

- ๑.๑ เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักศึกษา
- ๑.๒ มีมนุษยสัมพันธ์ดี

๑.๓ พร้อมรับฟัง สังเกต และเข้าใจความรู้สึกของนักศึกษา

๑.๔ มีความรู้เรื่องกระบวนการให้คำปรึกษา และมีทักษะในการใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา

๒. จรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษา

๒.๑ ต้องเป็นผู้มีความประพฤติที่เหมาะสมตามจรรยาแห่งวิชาชีพ และมีศีลธรรม จรรยาที่ดีงาม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา

๒.๒ ต้องรักษาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักศึกษาในความดูแลให้เป็นความลับ

๒.๓ ต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพของนักศึกษา โดยไม่กระทำการใดๆ ที่จะก่อผลเสียหายแก่นักศึกษาอย่างไม่เป็นธรรม

๒.๔ ให้การช่วยเหลือนักศึกษาตามความเหมาะสม โดยไม่หวังผลตอบแทน หากมีปัญหาเกินความสามารถที่จะช่วยเหลือได้ ให้ส่งต่อนักศึกษาให้ได้รับการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ

๒.๕ ไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคล หรือสถาบันใด ให้นักศึกษาฟังในทางที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่บุคคลหรือสถาบันนั้น

๓. หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

๓.๑ ให้คำปรึกษา ช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

๓.๒ ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้การช่วยเหลือ และกำกับติดตามนักศึกษาในด้านวิชาการ สวัสดิการ สวัสดิภาพ วินัย และการดำเนินชีวิตให้มีความสุข

๓.๓ บันทึกการให้คำปรึกษาของนักศึกษาให้เป็นปัจจุบัน

๓.๔ สรุปและรายงานผลการดำเนินงานหลังสิ้นสุดภาคการศึกษา

๔. แนวทางการให้คำปรึกษา

ให้คำปรึกษาด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านบริการและพัฒนานักศึกษาและด้านอื่นๆ ดังนี้

๔.๑ ด้านวิชาการ

๔.๑.๑ ให้คำแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร การเลือกวิชาเรียน และวางแผนการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาของนักศึกษาและเป็นไปตามหลักสูตร

๔.๑.๒ แนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน และติดตามการลงทะเบียนของนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

๔.๑.๓ กำกับติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

๔.๒ ด้านสวัสดิการ สวัสดิภาพ วินัย และกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๔.๒.๑ ให้คำปรึกษา และแนะนำในด้านระเบียบข้อบังคับและบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

๔.๒.๒ ให้คำปรึกษา และแนะนำในด้านการดำเนินชีวิต สุขภาพกายและจิตใจ การปรับตัว ทักษะสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

๔.๒.๓ ให้คำปรึกษา และแนะนำในด้านทุนการศึกษา และสวัสดิการต่างๆ

๔.๒.๔ ให้คำแนะนำในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ความประพฤติ และจริยธรรม

๔.๒.๕ ให้คำปรึกษา และแนะนำในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

๔.๒.๖ ให้การปรึกษาทางด้านวิชาชีพ ตลอดจนจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

นักศึกษา

นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีหน้าที่ดังนี้

๑. เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามตารางเวลาที่อาจารย์ที่ปรึกษากำหนดไว้ หรือตามช่องทางการให้คำปรึกษาที่อาจารย์ที่ปรึกษากำหนดไว้ ทั้งนี้ควรมีการประสานงานเพื่อนัดหมายกับอาจารย์ล่วงหน้า เว้นแต่เมื่อมีปัญหาเร่งด่วนสามารถประสานงานอาจารย์ที่ปรึกษาได้ตลอดเวลาทำการ

๒. รับฟังคำแนะนำตักเตือนของอาจารย์ที่ปรึกษา

การจัดนักศึกษาและการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะกรรมการพัฒนานักศึกษาเป็นผู้พิจารณาเสนอรายชื่อแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมทั้งรายชื่อของนักศึกษาที่อยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละคน ในแต่ละปีการศึกษา โดยจะพิจารณาอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาตามความเหมาะสม ทั้งนี้ นักศึกษาทุกคนจะต้องได้รับการดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษา

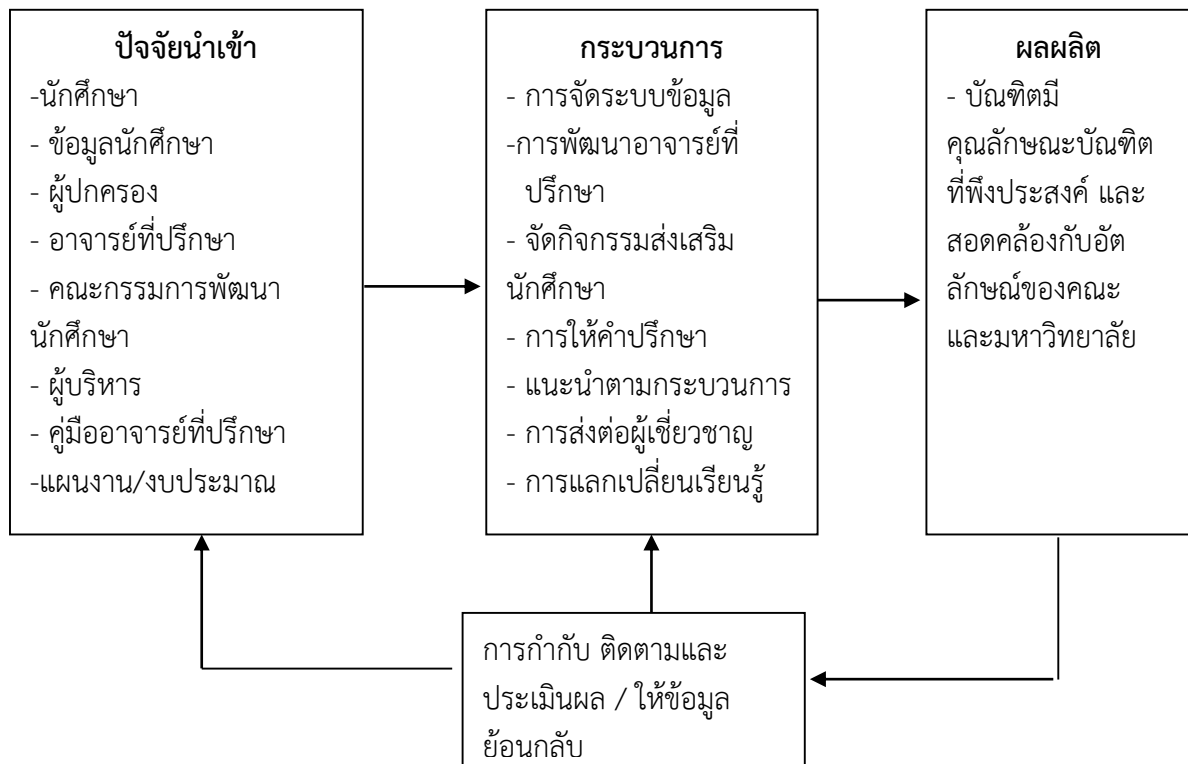
กรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษา จะพิจารณาเสนอรายชื่อแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาแทน ก่อนมีการเปลี่ยนแปลง อย่างน้อย ๒ สัปดาห์ โดยโอนนักศึกษาที่ดูแลพร้อมส่งต่อข้อมูลแก่อาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งแทน ซึ่งแบ่งออกได้ ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาเดิมมีความจำเป็นต้องไปปฏิบัติภารกิจใดๆ ข้างนอกมหาวิทยาลัยที่มีระยะเวลาน้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา ให้ผู้รับผิดชอบกิจกรรมแนะนำและให้คำปรึกษา รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาแทนในระหว่างที่อาจารย์ที่ปรึกษาเดิมไม่อยู่ และเมื่ออาจารย์กลับมาแล้วให้ส่งมอบนักศึกษาเดิมคืนให้อาจารย์

๒. กรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาลาศึกษาต่อ หรือลาออก ให้คณะกรรมการพัฒนานักศึกษาเสนอชื่อ แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาใหม่

ทั้งนี้หากมีกรณีอื่น ๆ นอกเหนือจากดังกล่าวข้างต้นให้เป็นดุลยพินิจของคณบดีพิจารณาในการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา

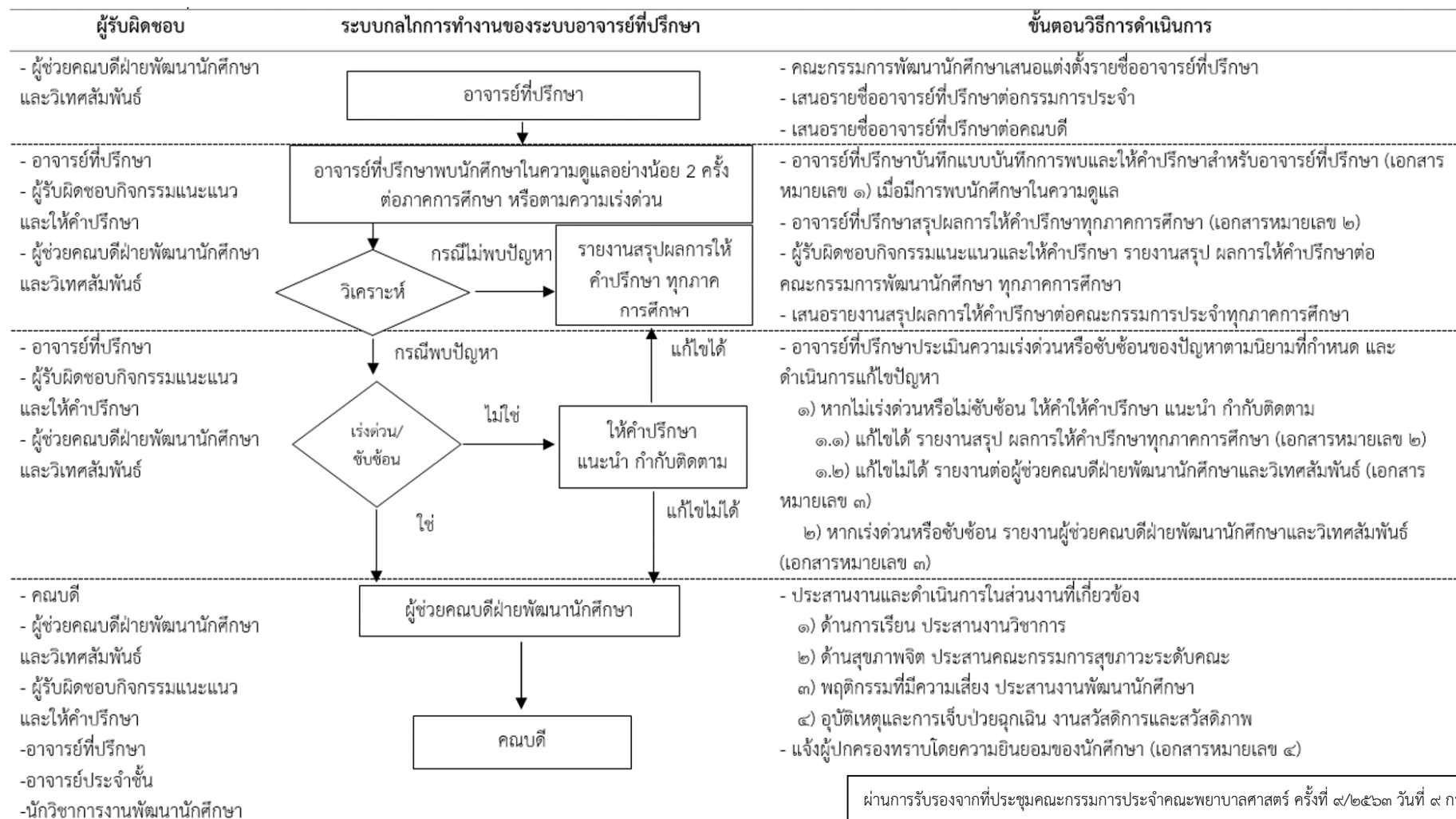
กระบวนการของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา



ในขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการดำเนินงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ต้องมีการประเมินผลระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเป็นการทบทวน และปรับปรุงระบบกลไกงานอาจารย์ที่ปรึกษา ทุกปีการศึกษา

ระบบกลไกการทำงานของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

เพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ และให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้มีแนวทางการปฏิบัติสำหรับให้คำปรึกษาในทิศทางเดียวกัน คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา จึงได้สรุปกลไกการทำงานของระบบอาจารย์ที่ปรึกษาได้ดังนี้



ผ่านการรับรองจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะพยาบาลศาสตร์ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓

นิยามศัพท์

ปัญหาเรื้อรัง หมายถึง มีผลคุกคามต่อชีวิตนักศึกษา เช่น มีภาวะเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุรุนแรง

ปัญหาซับซ้อน หมายถึง ปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขจากหลายหน่วยงาน เช่น ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ติดสารเสพติด ตั้งครรภ์ระหว่างเรียน ปัญหาสุขภาพจิต ผิดวินัยนักศึกษาร้ายแรง

ปัญหาไม่เรื้อรัง หมายถึง ไม่มีผลคุกคามต่อชีวิตนักศึกษา เช่น มีภาวะเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุแต่ไม่รุนแรง

ปัญหาไม่ซับซ้อน หมายถึง ปัญหาที่สามารถแก้ไขได้โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา

กำหนดการดำเนินงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

กิจกรรม	ระยะเวลาการดำเนินงาน
๑.รับมอบหมายรายชื่อและข้อมูลของนักศึกษาที่อยู่ในความดูแล	-๑ สัปดาห์ก่อนเปิดภาคการศึกษาต้น
๒.พบนักศึกษาตามตารางกำหนดการของคณะ	-ทุกวันจันทร์สัปดาห์แรกของเดือน
๓.ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และช่วยเหลือนักศึกษา ตามหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา (คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา)	-ตลอดปีการศึกษา และต่อเนื่องจนนักศึกษาแต่ละคนสำเร็จการศึกษา
๔.ส่งผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา -กรณีเรื้อรัง รายงานผลหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการ -กรณีไม่เรื้อรัง รายงานผลทุกภาคการศึกษา (ตามแบบฟอร์มในภาคผนวกของคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา)	-รายงานผลหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการ -หลังสิ้นภาคการศึกษา ๒ สัปดาห์
๕.ส่งผลการประเมินความพึงพอใจของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา (ปีละ ๑ ครั้ง) ในระบบออนไลน์	-หลังสิ้นภาคการศึกษาที่ ๒ ๒ สัปดาห์
๖.วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับการศึกษาคือต่อไป	-หลังสิ้นภาคการศึกษาที่ ๒ ๒ สัปดาห์

บทที่ ๓ เทคนิคการให้คำปรึกษา

การให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือ ติดต่อสื่อสารกันด้วยวาจาและกิริยาท่าทาง ที่เกิดจากสัมพันธภาพทางวิชาชีพของบุคคลอย่างน้อย ๒ คน คือ ผู้ให้และผู้รับคำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาในที่นี้หมายถึง อาจารย์ที่มีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการให้คำปรึกษา มีความรู้และทักษะในการให้คำปรึกษา ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับคำปรึกษาหรือนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่กำลังประสบความยุ่งยากใจ หรือมีความทุกข์และต้องการความช่วยเหลือให้เข้าใจตนเอง เข้าใจสิ่งแวดล้อม ให้มีทักษะในการตัดสินใจ และหาทางออกเพื่อลดหรือขจัดความทุกข์ ความยุ่งยากใจด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา

๑. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้สำรวจตนเอง และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจ
๒. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้ลดระดับความเครียด และความไม่สบายใจที่เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะทางด้านสังคม ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการจัดการกับปัญหา
๔. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ เช่น มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่ต่างๆ มากขึ้น มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดี และสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดีขึ้น

ประเภทของการให้คำปรึกษา แบ่งเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. การให้คำปรึกษารายบุคคล เป็นการให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงหรือต้องการคำปรึกษาครั้งละ ๑ คน
๒. การให้คำปรึกษากลุ่ม เป็นการให้การช่วยเหลือแก่นักศึกษาจำนวนตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องที่คล้ายคลึงกัน หรือมีความต้องการที่จะพัฒนาตนในเรื่องเดียวกัน โดยใช้ความสัมพันธ์และอิทธิพลของกลุ่มในการช่วยเหลือสมาชิกในด้านกำลังใจ ความเห็นอกเห็นใจ การให้ข้อมูลย้อนกลับ และข้อเสนอแนะ เพื่อให้สมาชิกเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหา ได้แนวทางแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาตนจากการพูดคุยและพิจารณา ร่วมกันในกลุ่ม จำนวนสมาชิกในกลุ่มควรอยู่ระหว่าง ๘-๑๒ คน ซึ่งจะทำให้การให้คำปรึกษามีประสิทธิภาพ เพราะสมาชิกมีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์กันได้ทั่วถึง และมีส่วนร่วมในการรับและให้ความช่วยเหลือในกลุ่มได้อย่างเต็มที่

ในการดำเนินงานให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษานั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจำเป็นต้องมี/ทราบข้อมูลหรือมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือที่จะช่วยการดำเนินงานระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ข้อมูลหรือเอกสารต่าง ๆ ที่อาจารย์ควรทราบบ้างมีดังนี้

๑. หลักสูตรของสาขาวิชาการพยาบาลศาสตรบัณฑิต
๒. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑
๓. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาและข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษา
๔. ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา

๕. ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา
๖. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและชุมชนที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งอยู่
๗. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในสาขาที่นักศึกษาเรียน
๘. แบบฟอร์มและแบบคำร้องต่าง ๆ
๙. คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา

๑๐. แฟ้มประวัตินักศึกษา จะมีข้อมูลต่างๆ ของนักศึกษา เช่น ข้อมูลส่วนตัว ผลการเรียน กิจกรรมนักศึกษา ทุนการศึกษา เป็นต้น

๑๑. แบบบันทึกข้อมูลสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาในการพบนักศึกษา ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล การพบและการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา แบบรายงานการติดตามปัญหาเร่งด่วน/ซับซ้อน แบบสรุปรายงานผลการให้คำปรึกษารายภาคการศึกษา

ทักษะในการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษานั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจำเป็นต้องมีทักษะต่างๆ ดังนี้

๑. ทักษะการให้คำปรึกษา

เป็นทักษะเกี่ยวกับความสามารถหรือความชำนาญในการสื่อสาร ทั้งการใช้ภาษาท่าทางและภาษาพูด ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ให้คำปรึกษาในการช่วยเหลือบุคคลที่มีความทุกข์หรือผู้รับคำปรึกษา ทักษะการให้คำปรึกษาที่เป็นทักษะพื้นฐานเบื้องต้นในการสื่อสารจะประกอบด้วยทักษะ ดังต่อไปนี้

๑.๑ การใส่ใจ (Attending)

การใส่ใจเป็นพฤติกรรมของผู้ให้คำปรึกษาที่แสดงออกด้วยภาษาพูดหรือภาษาท่าทาง ซึ่งบอกถึงความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษา โดยการแสดงความสนใจ การเห็นความสำคัญ และการให้เกียรติ เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดความอบอุ่นใจและไม่รู้สึกห่างเหิน โดยการใส่ใจจะแบ่งออกเป็นได้ ๒ แบบ ดังนี้

๑.๑.๑ การใส่ใจโดยการแสดงออกด้วยภาษาพูด เป็นการพูดต่อเนื่องในเรื่องเดียวกัน กับที่ผู้รับคำปรึกษาได้พูดให้ฟังในขณะนั้น แสดงการรับรู้และเข้าใจในทัศนะและแนวคิดของผู้รับคำปรึกษา

๑.๑.๒ การใส่ใจโดยการแสดงออกด้วยภาษาท่าทาง เป็นการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่ใช่คำพูด แต่มีความหมายซึ่งสื่อถึงความเข้าใจและการยอมรับความคิดและความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษา ภาษาท่าทางมีความหมายและน้ำหนักมากกว่าภาษาพูด ภาษาท่าทางที่ผู้ให้คำปรึกษาควรแสดงออกขณะให้คำปรึกษามีดังนี้

๑.๑.๒.๑ การประสานสายตากับผู้รับคำปรึกษา เป็นการแสดงความสนใจในสิ่งที่ผู้มาขอรับคำปรึกษากำลังพูดอยู่ แต่ไม่ควรจ้องมองมากเกินไปเพราะจะทำให้ผู้รับคำปรึกษารู้สึกอึดอัดได้

๑.๑.๒.๒ การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง การเคลื่อนไหวและระยะห่าง เช่น การแสดงออกทางสีหน้าที่อบอุ่นเป็นมิตรและสอดคล้องกับเรื่องราวของผู้รับคำปรึกษา การวางตัวที่โน้มตัวเข้าหาผู้รับคำปรึกษาเป็นการแสดงความตั้งใจและใส่ใจ การแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางควรมีความสอดคล้อง และการระยะห่างระหว่างผู้ให้และผู้รับคำปรึกษาที่เหมาะสม ควรประมาณ ๓-๕ ฟุต

๑.๒ น้ำเสียงการพูด จังหวะการพูด ความดังหรือเบาของเสียง ระดับเสียง ความมีชีวิตชีวาของน้ำเสียง การเน้นคำต้องมีความสัมพันธ์ต่อสิ่งที่ผู้รับคำปรึกษาได้พูดออกมาแล้ว

๒. ทักษะการนำ (Leading)

เป็นการที่ผู้ให้คำปรึกษาพุดนำผู้รับคำปรึกษาไปในทิศทางที่ผู้ให้คำปรึกษาคิดว่าจะทำให้ผู้รับคำปรึกษาได้ประโยชน์สูงสุดในการมาขอรับคำปรึกษา ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษากล้าที่จะพูดคุยนมากขึ้น หรือเป็นการช่วยเปิดประเด็นปัญหาของผู้รับคำปรึกษา โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๒.๑ กำหนดวัตถุประสงค์ของการนำให้ชัดเจน ว่าต้องการนำโดยให้อิสระแก่ผู้รับคำปรึกษาในการพุดถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่เขาต้องการ หรือต้องการนำในประเด็นใดประเด็นหนึ่งเฉพาะเจาะจง

๒.๒ ใช้ประโยคบอกเล่าเพื่อเป็นการนำให้ผู้รับคำปรึกษาพุด

๒.๓ ใช้การถามเพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นหรือรายละเอียดเพิ่มเติม

๓. ทักษะการถาม (Question)

เป็นการให้ผู้รับคำปรึกษาได้เล่าเรื่องราวที่ต้องการปรึกษา รวมทั้งความรู้สึกรู้สึกนึกคิดตลอดจนความเชื่อของผู้รับคำปรึกษา ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูล และแนวทางแก้ไขปัญห โดยแนวทางปฏิบัติดังนี้

๓.๑ กำหนดวัตถุประสงค์ของการถามว่าต้องการข้อมูลแบบใดจากผู้รับคำปรึกษา แล้วการตั้งคำถาม ซึ่งมีอยู่ ๒ แบบ คือการถามเปิดและการถามปิด

การถามเปิด เมื่อต้องการให้ผู้รับคำปรึกษาได้พุดเล่าความรู้สึกหรือเรื่องราวของเขาอย่างอิสระ มักจะลงท้ายประโยคด้วย “อะไร อย่างไร”

การถามปิด เมื่อต้องการคำตอบสั้นและเฉพาะเจาะจงมักจะลงท้ายประโยคด้วยเช่น ใช่ไหม เหนือ หรือไม่ หรือยัง รีบเล่า เป็นต้น

โดยทั่วไปแล้วผู้ให้คำปรึกษาควรใช้คำถามแบบเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาได้ตอบตามที่ต้องการอย่างเต็มที่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาไม่รู้สึกถูกซักถามมากเกินไป ส่วนการถามแบบปิดจะได้ข้อมูลน้อยทำให้ผู้ให้คำปรึกษาต้องถามบ่อยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ

๓.๒ สังเกตและฟังอย่างตั้งใจ หลังจากนั้นสรุป/ทวนซ้ำประเด็นที่ต้องการข้อมูลและรายละเอียดก่อนแล้วจึงตั้งคำถาม

๓.๓ เมื่อถามแล้วให้ฟังคำตอบของผู้รับคำปรึกษาอย่างใส่ใจ เพื่อรวบรวมข้อมูลของผู้รับคำปรึกษาไว้

๓.๔ ไม่ควรถามบ่อยเกินไป เพราะอาจทำให้ผู้รับคำปรึกษา รู้สึกรำคาญ และต่อต้านการให้คำปรึกษาได้

๓.๕ หลีกเลี่ยงการถามด้วยคำถาม “ทำไม” เพราะคำถามที่เริ่มด้วย “ทำไม” มักจะทำให้ผู้รับคำปรึกษา รู้สึกว่าตนเองผิด และคิดหาคำตอบที่เหมือนเป็นการแก้ตัว และคำถาม “ทำไม” ไม่ได้ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้เล่าระบายความรู้สึกทุกข์/ไม่สบายใจ ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของการให้คำปรึกษา คือ การให้โอกาสในการเล่าระบาย

๔. ทักษะการเงียบ (Silence)

เป็นช่วงระยะเวลาระหว่างการปรึกษาที่ไม่มีการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้ให้คำกับ ผู้รับคำปรึกษา แต่ยังคงมีการสื่อสารทางอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งทักษะการเงียบนี้จะทำให้ผู้รับคำปรึกษาได้คิดทบทวนเรื่องราวของตัวเอง และทำความเข้าใจในสิ่งที่เขาพูดหรือรู้สึก ให้ผู้รับคำปรึกษาได้หยุดพักหลังจากแสดงอารมณ์โกรธ เสียใจ และเป็นการให้ผู้ให้คำปรึกษาได้ร่วมรับรู้และเข้าใจในอารมณ์และความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๔.๑ เมื่อผู้รับคำปรึกษานิ่งเงียบ ผู้ให้คำปรึกษาควรประเมินว่าที่ผู้รับคำปรึกษาเงียบนั้น เงียบเพราะสาเหตุใด เช่น รู้สึกเศร้า สะเทือนใจ จนพูดต่อไปไม่ได้ เหนื่อยล้าจากการร้องไห้ หรือเล่าระบายความรู้สึกที่รุนแรง คิดทบทวนเรื่องราวของตัวเอง จบประเด็นหรือเรื่องราวนั้น ๆ แล้วหรือกำลังคิดถึงเรื่องที่จะพูดต่อไป ซึ่งเหตุผลดังกล่าวเป็นการเงียบที่จะเป็นประโยชน์ต่อการให้คำปรึกษา ดังนั้นผู้ให้คำปรึกษาไม่ควรรบกวนความเงียบนั้น ควรรอจนกระทั่งผู้รับคำปรึกษาพร้อมที่จะพูดต่อไป ซึ่งอาจใช้เวลาในการรอคอย ๕-๑๐ วินาที หากผู้รับคำปรึกษาเงียบนานพอสมควรแล้วและไม่พูดต่อ ผู้ให้คำปรึกษาอาจดำเนินการดังนี้

- พูดให้กำลังใจ หรือแสดงความเข้าใจ เห็นใจ
- สะท้อนเนื้อหาและความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังพูดถึงก่อนที่จะมีการเงียบเกิดขึ้น
- ถามถึงความหมายของการเงียบโดยสรุปเนื้อหาที่พูดถึงก่อนที่ผู้รับคำปรึกษาจะเงียบไป
- ถามถึงความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษาในขณะที่เงียบ โดยสรุปเนื้อหาที่พูดถึงก่อนที่ผู้รับคำปรึกษาจะเงียบไป
- กรณีที่ผู้รับคำปรึกษาเงียบไปนานนั้นอาจมีสาเหตุมาจาก

๑) ต่อด้านการมาพบผู้ให้คำปรึกษา เพราะถูกบังคับให้มา ผู้ให้คำปรึกษาควรแสดงความเข้าใจ เห็นใจ และพูดถึงความตั้งใจ ความใส่ใจและเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษา รวมทั้งหลักการ วิธีการและประโยชน์ของการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อการถูกเชิญพบ และประโยชน์ที่เขาจะได้รับจากการรับ

๒) ประหม่าหรือหวาดกลัวต่อการถูกเรียกพบ ผู้ให้คำปรึกษาควรชวนพูดคุยเรื่องทั่วไป และแสดงท่าทางที่อบอุ่นเป็นมิตรเพื่อสร้างความเป็นกันเองให้ผู้รับคำปรึกษา รู้สึกผ่อนคลาย

๔.๒ ไม่ควรพูดเพื่อลดความรู้สึกอัดอัดของผู้ให้คำปรึกษาที่ทนให้มีการเงียบเกิดขึ้นในระหว่างการสนทนาไม่ได้ ให้อดทนต่อความเงียบและใช้การเงียบให้เป็นประโยชน์ในการให้คำปรึกษา เพราะการฟังผู้รับคำปรึกษาอย่างสงบ หรือนั่งอยู่กับเขาเงียบๆ เมื่อผู้รับคำปรึกษามีสภาพอารมณ์ที่รุนแรง เช่น โกรธมาก เสียใจมาก ร้องไห้ เป็นการเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงอารมณ์อย่างเต็มที่โดยไม่มีการรบกวนและยังเป็นการแสดงว่าผู้ให้คำปรึกษาเข้าใจความรู้สึกของเขา จะเป็นผลดีกับการให้คำปรึกษามากกว่าการปลอบโยน หรือซักถามความรู้สึกในขณะนั้น

๕. ทักษะการสะท้อนกลับ (Reflection)

เป็นการบอกความเข้าใจของผู้ให้คำปรึกษาที่มีต่อสิ่งที่ผู้รับคำปรึกษารู้สึก รับรู้หรือสนใจที่เป็นปัจจุบันขณะให้คำปรึกษา การสะท้อนกลับจะรวมความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษาและเนื้อหาที่ผู้รับคำปรึกษาพูดถึง หรือสิ่งที่ผู้ให้คำปรึกษาสังเกตเห็นจากกริยาท่าทางของผู้รับคำปรึกษา และเนื้อหาที่ผู้รับคำปรึกษาให้ความสำคัญ โดยใช้คำพูดของผู้ให้คำปรึกษาและที่ชัดเจนเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งทักษะนี้จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้รับ

คำปรึกษาแสดงความรู้สึกและเปิดเผยเรื่องราวของตนเองให้มากขึ้น ชัดเจนขึ้น ทำให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจ ปัญหา รวมทั้งสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น ตลอดจนเกิดความเข้าใจ ความรู้สึกของตัวเองมากขึ้น โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๕.๑ พยายามสังเกตพฤติกรรมของผู้รับคำปรึกษาขณะให้คำปรึกษา เช่น คำพูด น้ำเสียง สีหน้า

๕.๒ หากคำที่ตรงกับความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษามากที่สุด โดยใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย

๕.๓ จับประเด็นสำคัญของสิ่งที่ผู้รับคำปรึกษาพูด

๕.๔ รวมความรู้สึกและเนื้อหาที่ผู้รับคำปรึกษาแสดงหรือพูดถึงเข้าด้วยกัน แล้วใช้คำพูดที่ชัดเจน เข้าใจได้ง่าย โดยพูดออกไปทันทีเพื่อสะท้อนสิ่งที่ผู้รับคำปรึกษากำลังรู้สึกหรือรับรู้ โดยอาจพูดความรู้สึกก่อนแล้วตามด้วยเนื้อหาหรือเริ่มด้วยเนื้อหาแล้วตามด้วยความรู้สึก ในการสะท้อนความรู้สึกควรหลีกเลี่ยงที่จะใช้คำว่า “รู้สึก” บ่อย

๖. ทักษะการซ้ำความ/การทวนความ (Restating)

เป็นการที่ผู้ให้คำปรึกษาพูดซ้ำในเรื่องที่ผู้รับคำปรึกษาบอกอีกครั้งหนึ่ง โดยคงสาระสำคัญของเนื้อหา หรือความรู้สึกไว้ตามเดิม แต่ใช้คำพูดน้อยลง การทวนความ เป็นการที่ผู้ให้คำปรึกษาทวนซ้ำในสาระสำคัญที่ผู้รับคำปรึกษาได้พูดไปแล้ว แต่ไม่ได้หมายถึงการทวนซ้ำตลอดเวลา จุดมุ่งหมายของการทวนความ คือ สื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเห็นว่าผู้ให้คำปรึกษาเข้าใจในเนื้อหาที่เขาพูดได้ถูกต้อง การเน้นข้อความที่ควรเน้นเพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเปิดเผยตัวเองมากขึ้น เน้นย้ำให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองพูดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จากการฟังสิ่งที่ตัวเองพูดอีกครั้ง และช่วยตรวจสอบความเข้าใจตรงกันของผู้ให้และผู้รับคำปรึกษาในสิ่งที่ผู้รับคำปรึกษากำลังพูด โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๖.๑ ตั้งใจฟังในสิ่งที่ผู้รับคำปรึกษาพูด แล้วพิจารณาว่าคำพูดใดของผู้รับคำปรึกษาที่น่าจะเป็นประเด็นสำคัญ ที่ควรเน้น/ย้ำเป็นพิเศษ เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาได้เล่าอย่างต่อเนื่องหรือให้รายละเอียดเพิ่มเติม ให้พูดข้อความ/ประโยค/คำพูดนั้นซ้ำ โดยอาจจะพูดซ้ำความ/ทวนความ ดังเช่น

- ซ้ำ/ทวนความนั้นทั้งหมดโดยเปลี่ยนเฉพาะสรรพนาม

- ซ้ำ/ทวนความเฉพาะประเด็นสำคัญ

- หลีกเลี่ยงการซ้ำความ/ทวนความบ่อยๆ เพราะจะทำให้ผู้รับคำปรึกษารู้สึกอึดอัดหรือเหมือนถูกล้อเลียนและไม่แน่ใจในความสามารถของผู้ให้คำปรึกษา

- ซ้ำความ/ทวนความโดยไม่เพิ่มเติมความคิดเห็นของผู้ให้คำปรึกษาลงไป

- เมื่อซ้ำความ/ทวนความแล้ว ให้สังเกตการตอบสนองของผู้รับคำปรึกษา ถ้าผู้ให้คำปรึกษาซ้ำความ/ทวนความได้ถูกต้อง ผู้รับคำปรึกษาจะพยักหน้า ตอบรับและพูดหรือขยายความต่อ ในกรณีที่ผู้รับคำปรึกษาไม่มีปฏิกิริยาตอบสนอง ผู้ให้คำปรึกษาอาจใช้ทักษะการถามเปิดร่วมด้วย

๗. ทักษะการให้กำลังใจ

การให้กำลังใจเป็นการแสดงความสนใจ เข้าใจในสิ่งที่ผู้รับคำปรึกษาพูดและสนับสนุนให้เขาพูดต่อไป โดยใช้คำพูดหรือท่าทาง เป็นการกระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษากระตือรือร้นและมั่นใจในตนเอง รวมทั้งตระหนักในความสามารถและคุณค่าในตัวเอง และกระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาลำบากที่จะคิดและทำในสิ่งที่ไม่เคยคิดหรือทำมาก่อน เมื่อผู้รับคำปรึกษาเสนอความคิด หรือแนวทางแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องเหมาะสม หรือผู้รับ

คำปรึกษามีความพร้อมที่จะปรับปรุงพัฒนาตนเองแต่ยังลังเลใจ ผู้ให้คำปรึกษาก็อาจใช้การให้กำลังใจ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๗.๑ มองหน้า สบตา ยิ้ม ผงกศีรษะ ตอบรับสั้น

๗.๒ ทวนซ้ำคำสำคัญๆ ที่ผู้รับคำปรึกษาพูดถึงรวมทั้งยิ้ม มองหน้า สบตาผู้รับคำปรึกษา

๗.๓ ใช้คำพูดกระตุ้นให้ผู้รับคำปรึกษาเกิดความมั่นใจ มีความหวังและกำลังใจที่จะคิดหรือทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นจริงได้

๗.๔ หลีกเลี่ยงการสร้างความหวังและการลอบใจที่ไม่อาจเป็นจริงได้ หรือใช้การให้กำลังใจเพื่อกลบเกลื่อนความรู้สึกท้อแท้ของผู้รับคำปรึกษา

๘. ทักษะการสรุปความ (Summarizing)

เป็นการรวบรวมใจความสำคัญทั้งหมดของความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษาที่เกิดขึ้นในระหว่างให้คำปรึกษาหรือในแต่ละครั้ง โดยใช้คำพูดสั้นๆ ให้ได้ใจความสำคัญทั้งหมด ซึ่งเป็นการย้ำประเด็นสำคัญให้มีความชัดเจนในกรณีที่มีการพูดคุยกัันหลายประเด็น ทำให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจเรื่องราวและความรู้สึกของตัวเอง ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาและผู้ให้คำปรึกษาเข้าใจเรื่องราวที่กำลังสนทนาได้อย่างถูกต้องตรงกันและได้ใจความที่ชัดเจน อันจะทำให้การให้คำปรึกษาแต่ละครั้งมีความต่อเนื่องกัน โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๘.๑ กรณีที่ผู้รับคำปรึกษาพูดถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ หลายประเด็น ผู้ให้คำปรึกษาอาจสรุปแต่ละประเด็นก่อนที่ผู้รับคำปรึกษาจะเริ่มประเด็นต่อไป

๘.๒ ก่อนจบและเริ่มการให้คำปรึกษาในแต่ละครั้ง ในกรณีที่มีการปรึกษาหลายครั้ง ควรสรุปแต่ละประเด็นของการปรึกษาแต่ละครั้งด้วย

๘.๓ ครั้งสุดท้ายก่อนยุติการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาควรต้องมีการสรุปความเสมอ

๘.๔ ผู้ให้คำปรึกษาอาจขอให้ผู้รับคำปรึกษาเป็นผู้สรุปเอง โดยมีผู้ให้คำปรึกษาช่วยเสริมในส่วนสำคัญที่ผู้รับคำปรึกษาไม่ได้กล่าวถึง หรือขาดหายไป

๙. ทักษะการให้ข้อมูลและคำแนะนำ (Giving Information and Advising)

เป็นการสื่อสารทางวาจาเกี่ยวกับข้อมูลหรือรายละเอียดต่างๆ ที่จำเป็นแก่ผู้รับคำปรึกษา เป็นการชี้แนะแนวทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้รับคำปรึกษา เป็นการทำให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจปัญหาของตนเอง และมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๙.๑ การให้ข้อมูล ข้อมูลที่ให้ควรชัดเจน ถูกต้อง ครบถ้วน ใช้ภาษาง่ายๆ ผู้ให้คำปรึกษาควรตรวจสอบความรู้และความต้องการเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ข้อมูลจากผู้รับคำปรึกษา ก่อนให้ข้อมูลเพื่อประหยัดเวลาและเป็นการให้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลังจากให้ข้อมูลแล้วผู้ให้คำปรึกษาควรตรวจสอบว่าข้อมูลที่ให้นั้น ผู้รับคำปรึกษา เข้าใจถูกต้องหรือไม่ โดยใช้วิธีให้ผู้รับคำปรึกษาทวนซ้ำ

๙.๒ การให้คำแนะนำ ให้คำแนะนำเมื่อพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้รับคำปรึกษา ควรจะให้โอกาสผู้รับคำปรึกษาพิจารณาว่าวิธีปฏิบัตินั้นเป็นที่พอใจเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้หรือไม่ หลังจากให้คำแนะนำแล้วผู้ให้คำปรึกษาควรจะให้โอกาสผู้รับคำปรึกษา พิจารณาว่าคำแนะนำเป็นที่พอใจ เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้หรือไม่ หรืออาจถามความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อคำแนะนำนั้นว่า มีความคิดเห็นหรือความรู้สึกอย่างไร

แต่อย่างไรก็ตามในการให้คำแนะนำมีข้อเสียอยู่หลายประการ เช่น หากผู้รับคำปรึกษาไม่ชอบก็จะปฏิเสธและมีทัศนคติทางลบต่อการให้คำปรึกษาและผู้ให้คำปรึกษา หรือถ้าผู้รับคำปรึกษาได้รับคำแนะนำแล้วนำไปปฏิบัติและไม่ได้รับผลก็จะโทษผู้ให้คำปรึกษา หากได้รับผลดีผู้รับคำปรึกษาก็จะมาใหม่อีก เป็นการสร้างความรู้สึกผูกพันและพึงพิง นอกจากนี้การให้คำแนะนำอาจมีโอกาสนำให้เกิดความเข้าใจไม่ตรงกันได้

ถึงแม้ว่าบทบาทหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาจะเป็นผู้ให้คำแนะนำก็ตาม แต่มีสิ่งที่คุณให้คำปรึกษาควรต้องตระหนักไว้เสมอว่า ในที่สุดแล้วผู้รับคำปรึกษาจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

๑๐. ทักษะการชี้ผลที่ตามมา (Pointing Outcome)

เป็นการชี้ให้ผู้รับคำปรึกษาได้เห็นผลที่อาจตามมาจากการคิด การตัดสินใจ การวางแผน และการปฏิบัติของเขาเองทั้งในทางลบและทางบวก ผลที่ตามมานี้อาจเป็นได้ทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในใจเขา หรือเหตุการณ์ภายนอก ซึ่งทำให้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาคงอยู่รุนแรงขึ้นหรือลดลง การชี้ผลที่ตามมาจะทำให้ผู้รับคำปรึกษาตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการชี้ผลที่ตามมาอาจทำได้ ๒ วิธี ดังนี้

การชี้ผลที่ตามมาในทางบวก เป็นการชี้ให้ผู้รับคำปรึกษา เห็นข้อดีและประโยชน์ที่จะได้รับ เป็นการสนับสนุนให้ผู้รับคำปรึกษาลำดับตัดสินใจหรือปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ และ

การชี้ผลที่ตามมาในทางลบ เป็นการบอกถึงผลที่ไม่ดีหรือโทษที่อาจจะตามมาจากการตัดสินใจหรือการปฏิบัติ

ซึ่งการชี้ผลที่ตามมามีแนวทางปฏิบัติดังนี้

๑๐.๑ ทวนซ้ำหรือสะท้อนความรู้สึกเพื่อให้แน่ใจว่าผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

๑๐.๒ ให้ผู้รับคำปรึกษานึกถึงผลดีหรือผลเสียที่จะตามมาจากการตัดสินใจหรือการปฏิบัติของตนเอง

๑๐.๓ ผู้ให้คำปรึกษาชี้ผลที่ตามมาจากการรับรู้ของตนเอง

๑๐.๔ สรุปผลดีและผลเสียของการตัดสินใจหรือการปฏิบัติ

แนวปฏิบัติการรักษาความลับของนักศึกษา

ความลับของนักศึกษา หมายถึง ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาทุกอย่าง เช่น ข้อมูลครอบครัว ที่อยู่ ภูมิฐานะ ประวัติต่างๆ ทั้งด้านการเรียน พฤติกรรม ประวัติสุขภาพและการรักษาพยาบาล เช่น โรคประจำตัว การตรวจวินิจฉัยโรค อาการของโรค ยาที่ใช้รักษา หรือข้อมูลส่วนบุคคลที่เมื่อถูกเปิดเผยไปแล้วอาจทำให้เกิดความอับอายหรือถูกคุกคามชีวิต เช่น กรณีตั้งครรภ์ไม่พร้อม ถูกข่มขืน ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกยิง หรือป่วยเป็นโรคที่สังคมรังเกียจ เป็นต้น

หลักการในการตัดสินใจ เพื่อเปิดเผยหรือปกปิดข้อมูลส่วนตัวหรือความลับของนักศึกษา มีดังนี้

๑. ให้ความสำคัญ เคารพเอกสิทธิ์หรือความเป็นอิสระในความเป็นส่วนตัวหรือสิทธินักศึกษา

๒. ความซื่อสัตย์ยึดมั่นในพันธะสัญญา การขอให้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวแก่อาจารย์ที่ปรึกษา พันธะสัญญาที่จะต้องปกปิดความลับหรือใช้ข้อมูลที่ได้มานั้นอย่างเหมาะสม

๓. ข้อยกเว้นสำหรับการปกปิดความลับการเปิดเผยความลับสามารถกระทำได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายในกรณีที่นักศึกษา ยินยอมและกรณีอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

- ๓.๑ ในภาวะฉุกเฉินเร่งด่วน เป็นอันตรายต่อตนเอง
- ๓.๒ นักศึกษาอยู่ในสภาวะไร้ความสามารถ
- ๓.๓ เพื่อประโยชน์ของนักศึกษา กรณีที่เป็นปัญหาเร่งด่วนหรือซับซ้อน ต้องมีทีมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือหรือดูแลนักศึกษา
- ๓.๔ เพื่อปกป้องผู้อื่นจากอันตรายหรือเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม
- ๓.๕ เมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น การรายงานโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การทารุณกรรม เป็นต้น

การจำกัดสิทธิในการรับรู้ข้อมูลหรือให้ข้อมูลของนักศึกษา

- ๑. ข้อมูลในแฟ้มประวัตินักศึกษา จำกัดการเข้าถึงข้อมูล โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่มีหน้าที่เก็บแฟ้มประวัติและเก็บข้อมูลเป็นความลับ
- ๒. ข้อมูลในระบบสารสนเทศ
 - ๒.๑ จำกัดตัวบุคคลหรือบุคลากรที่มีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลหรือให้ข้อมูลของนักศึกษา
 - ๒.๒ อาจารย์ที่ปรึกษา หรือนักวิชาการศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษา มีหน้าที่รักษาความลับของนักศึกษา โดยมี Username /Password ในการเข้าถึงข้อมูลแต่ละโปรแกรม
 - ๒.๓ รหัส Username/Password ต้องเก็บรักษาเป็นความลับห้ามมิให้บุคคลอื่นนำไปใช้
 - ๒.๔ การรายงานสรุปผลการให้คำปรึกษา ระบุเพียงรหัสนักศึกษา ๒ ตัว แรกเท่านั้น

เอกสารอ้างอิง

- คณะพยาบาลศาสตร์. (๒๕๕๘). คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา ๒๕๕๘ (ฉบับปรับปรุง). คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- คณะพยาบาลศาสตร์. (๒๕๕๘). หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- คณะพยาบาลศาสตร์. (๒๕๕๘). หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- งานพัฒนานักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์. (๒๕๖๓). ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ สำหรับที่อาจารย์ที่ปรึกษา. สืบค้นเมื่อ เมื่อ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓. <https://www.ubu.ac.th/web/nustudent/content>
- รสลีย์ อักษรวงษ์. (๒๕๕๖). เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการพัฒนากระบวนอาจารย์ที่ปรึกษา. วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
- มัลลวีร์ อดุลวัฒน์ศิริ. (๒๕๕๔). เทคนิคการให้คำปรึกษา: การนำไปใช้. ขอนแก่น: คลังนา
- สำนักงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา. (๒๕๕๖). คู่มือบริหารการศึกษา งานวิชาการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

๑. หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒

๑. หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๘

๑.๑ ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย: หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

ภาษาอังกฤษ: Bachelor of Nursing Science Program

๑.๒ ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ปรัชญาและความสำคัญของหลักสูตร : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีความเชื่อว่าสุขภาพ เป็นสภาวะของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและปัญญา ซึ่งเป็นผลจากการดูแลตนเองโดยใช้ศักยภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีสิ่งแวดล้อมที่หลากหลายและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องเป็นปัจจัยเงื่อนไขต่อสุขภาพ ทั้งนี้ผู้ใช้บริการได้แก่ บุคคล ครอบครัวและชุมชนมีบทบาทสำคัญในการรักษาสมดุลสุขภาพของตนเอง การพยาบาลจึงมุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้ใช้บริการ ครอบคลุมการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาโรค และการฟื้นฟูสภาพ ที่เป็นระบบและต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการศึกษาพยาบาลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ร่วมพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้กับชุมชนและท้องถิ่น โดยเน้นการพยาบาลองค์รวม จะสามารถผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการใช้ภูมิปัญญาเพื่อการดูแลสุขภาพ มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม และมีจิตสาธารณะ เพื่อให้สามารถพัฒนาสุขภาพชุมชนบนพื้นฐานความพอเพียง

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร : เมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้แล้ว บัณฑิตจะมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

๑. มีคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของความพอเพียง
๒. มีศักยภาพให้การพยาบาลแบบองค์รวม แก่ผู้ใช้บริการทุกช่วงวัย ทุกภาวะสุขภาพ ทุกระดับของสถานบริการ โดยใช้ศิลปะและศาสตร์ทางการพยาบาล รวมถึงศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง
๓. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม และทำงานร่วมกับสหสาขาวิชาชีพหรือชุมชน ให้การพยาบาลที่ไวต่อสถานการณ์ และสอดคล้องกับวัฒนธรรมที่หลากหลายของผู้ใช้บริการ
๔. ปฏิบัติการพยาบาลภายใต้กฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพ เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบ ความเอื้ออาทร
๕. มีความสามารถในการใช้ภูมิปัญญาเพื่อการดูแลสุขภาพ
๖. มีศักยภาพการคิดอย่างเป็นระบบ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ในการปฏิบัติการพยาบาล
๗. สามารถจัดการความรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสารสนเทศทางการพยาบาล
๘. มีศักยภาพในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
๙. มีศรัทธาในวิชาชีพการพยาบาล เชื่อมั่นในคุณค่าการพยาบาลและคุณค่าแห่งตน

๑.๓ รูปแบบของหลักสูตร

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี แบบศึกษาเต็มเวลา ให้ศึกษาได้เกิน ๘ ปีการศึกษา สำเร็จการศึกษาได้ไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษา

ภาษาที่ใช้

จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า ๑๔๖ หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต
๑.๑ กลุ่มวิชาภาษา	ไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต
๑.๒ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต
๑.๓ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า ๑๑๐ หน่วยกิต
๒.๑ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า ๒๘ หน่วยกิต
๒.๒ กลุ่มวิชาวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า ๘๒ หน่วยกิต
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

รายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต
๑.๑ กลุ่มวิชาภาษา	ไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต
๑.๑.๑ กลุ่มวิชาภาษาไทย	จำนวน ๓ หน่วยกิต
๑๔๑๑ ๑๐๑ ภาษาไทยกับการสื่อสาร (Thai Language and Communication)	๓(๓-๐-๖)
๑.๑.๑ กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน ๑๒ หน่วยกิต
๑๔๒๑ ๑๐๒ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๑ (Foundation English I)	๓(๓-๐-๖)
๑๔๒๑ ๑๐๓ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๒ (Foundation English II)	๓(๓-๐-๖)
๑๔๒๑ ๒๐๘ ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (Academic English)	๓(๓-๐-๖)
๑๔๒๑ ๓๐๗ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (English for Health Sciences)	๓(๓-๐-๖)
๑.๒ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต
๑๑๐๑ ๑๔๗ สิ่งแวดล้อมกับชีวิต (Environment and Life)	๓(๓-๐-๖)
๑๑๐๔ ๑๑๓ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน (Mathematics and Computer in Daily Life)	๓(๓-๐-๖)
๑.๓ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต
๑.๓.๑ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต
ให้เลือกลงทะเบียนรายวิชาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิต ดังนี้	
๑๔๓๑ ๑๐๑ มนุษย์กับสุนทรียภาพ (Man and Aesthetics)	๓(๓-๐-๖)
๑๔๓๑ ๑๐๒ ปรัชญากับชีวิตและสังคม (Philosophy in Life and Society)	๓(๓-๐-๖)
๑๔๓๑ ๑๑๐ มนุษย์กับการใช้เหตุผล (Man and Reasoning)	๓(๓-๐-๖)
๑๔๓๑ ๑๐๑ วัฒนธรรมไทย (Thai Culture)	๓(๓-๐-๖)
๑๔๓๘ ๑๐๐ ศิลปะเพื่อการพัฒนาอารมณ์ (Arts for Emotional Refinement)	๓(๓-๐-๖)
๑.๓.๒ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต
ให้เลือกลงทะเบียนรายวิชาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิต ดังนี้	

๑๔๔๓ ๒๐๐ กฎหมายกับสังคม (Law and Society)	๓(๓-๐-๖)
๑๔๔๖ ๑๐๑ ศิลปะการดำเนินชีวิต (Art of Living)	๓(๓-๐-๖)
๑๔๔๗ ๒๐๐ มนุษย์กับการสื่อสาร (Man and Communication)	๓(๓-๐-๖)

๒. หมวดวิชาเฉพาะ

ไม่น้อยกว่า ๑๑๐ หน่วยกิต

๒.๑ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

ไม่น้อยกว่า ๒๘ หน่วยกิต

๑๘๐๑ ๑๐๑ จิตวิทยาสำหรับพยาบาล (Psychology for Nurses)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๔ ๑๐๑ จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยาสำหรับพยาบาล (Microbiology and Parasitology for Nurses)	๓(๒-๒-๕)
๑๘๐๔ ๑๐๒ กายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์ (Human anatomy)	๓(๒-๒-๕)
๑๘๐๑ ๑๐๒ โภชนาการและโภชนบำบัด (Nutrition and Diet Therapy)	๓(๒-๒-๕)
๑๘๐๔ ๑๐๓ ชีวเคมีสำหรับพยาบาล (Biochemistry for Nurses)	๓(๒-๒-๕)
๑๘๐๔ ๒๐๑ สรีรวิทยาของมนุษย์ (Human Physiology)	๓(๒-๒-๕)
๑๕๐๕ ๒๐๑ เภสัชวิทยาสำหรับพยาบาล (Pharmacology for Nurses)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๔ ๒๐๒ พยาธิวิทยาของมนุษย์ (Human Pathology)	๓(๒-๒-๕)
๑๘๐๑ ๒๐๙ วิทยาการระบาดสำหรับพยาบาล (Epidemiology for Nurses)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๒๑๓ การสื่อสารสำหรับพยาบาล (Communication for Nurses)	๓(๒-๒-๕)

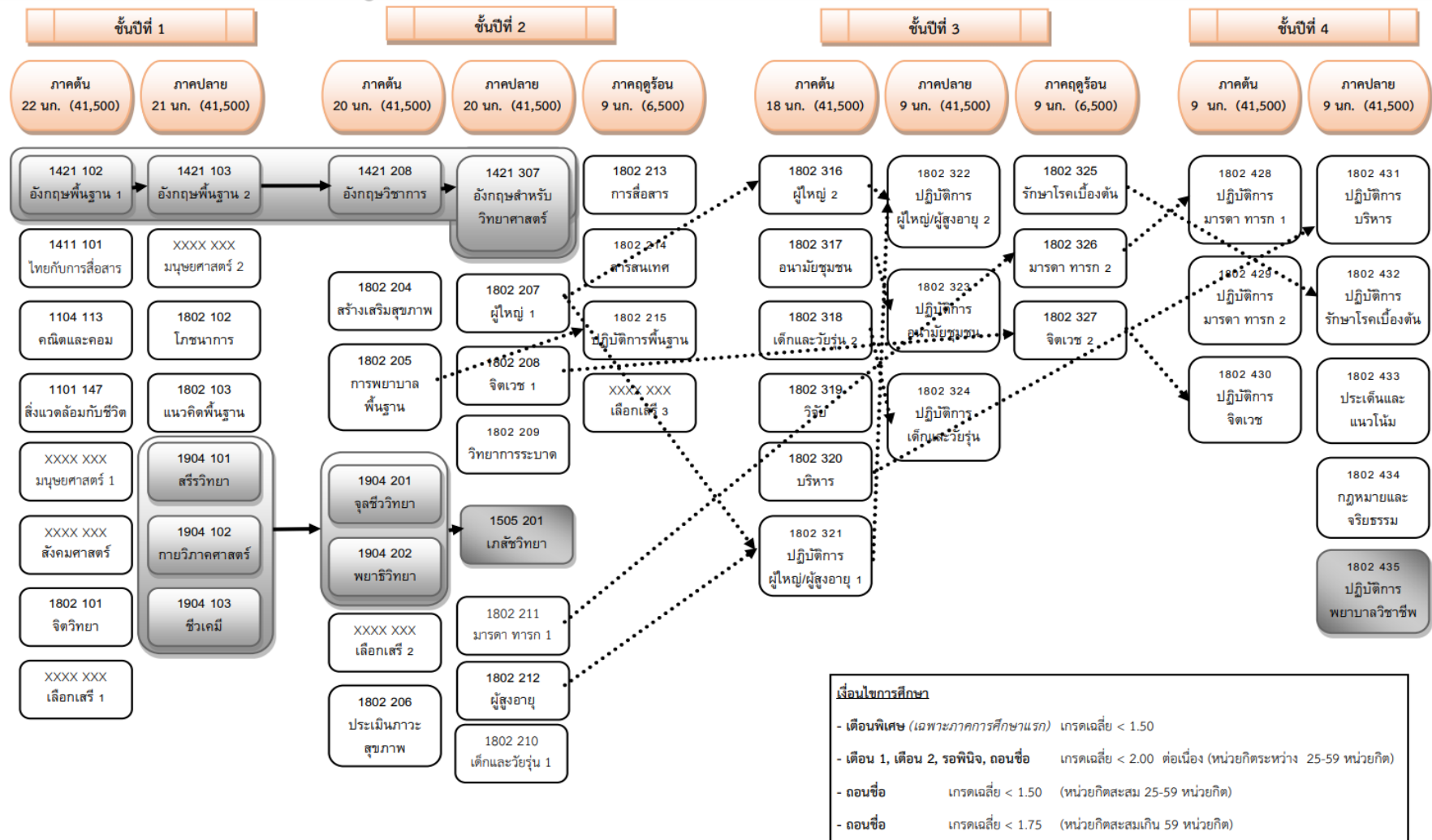
๒.๒ กลุ่มวิชาชีพวิชาชีพ

ไม่น้อยกว่า ๘๒ หน่วยกิต

๑๘๐๑ ๑๐๓ แนวคิดพื้นฐานและทฤษฎีทางการพยาบาล (Basic Concepts and Nursing Theories)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๒๐๔ การสร้างเสริมสุขภาพ (Health Promotion)	๓(๒-๒-๕)
๑๘๐๑ ๒๐๕ การพยาบาลพื้นฐาน (Fundamental Nursing)	๔(๓-๒-๗)
๑๘๐๑ ๒๐๖ การประเมินภาวะสุขภาพ (Health Assessment)	๒(๑-๒-๓)
๑๘๐๑ ๒๐๗ การพยาบาลผู้ใหญ่ ๑ (Adult Nursing I)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๒๐๘ สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช ๑ (Mental Health and Psychiatric Nursing I)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๒๑๐ การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ๑ (Child and Adolescent Nursing I)	๒(๑-๒-๓)
๑๘๐๑ ๒๑๑ การพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ ๑ (Maternal Newborn Nursing and Midwifery I)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๒๑๒ การพยาบาลผู้สูงอายุ (Gerontological Nursing)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๒๑๔ สารสนเทศทางการพยาบาล (Nursing Information)	๒(๑-๒-๓)
๑๘๐๑ ๒๑๕ ปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐาน (Fundamental Nursing Practicum)	๒(๐-๘-๐)
๑๘๐๑ ๓๑๖ การพยาบาลผู้ใหญ่ ๒ (Adult Nursing II)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๓๑๗ การพยาบาลอนามัยชุมชน (Community Health Nursing)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๓๑๘ การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ๒ (Child and Adolescent Nursing II)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๓๑๙ การวิจัยทางการพยาบาล (Nursing Research)	๓(๒-๒-๕)
๑๘๐๑ ๓๒๐ การบริหารการพยาบาล (Nursing Administration)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๓๒๑ ปฏิบัติการพยาบาลการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ๑ (Adult and Elderly Nursing Practicum I)	๓(๐-๑๒-๐)

๑๘๐๑ ๓๒๒ ปฏิบัติการพยาบาลการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ๒ (Adult and Elderly Nursing Practicum II)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๓๒๓ ปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน (Community Health Practicum)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๓๒๔ ปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น (Child and Adolescent Practicum)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๒ ๓๒๕ การรักษาโรคเบื้องต้น (Primary Medical Care)	๓(๒-๒-๕)
๑๘๐๒ ๓๒๖ การพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ ๒ (Maternal Newborn Nursing and Midwifery II)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๓๒๗ สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช ๒ (Mental Health and Psychiatric Nursing II)	๓(๒-๒-๕)
๑๘๐๑ ๔๒๘ ปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ ๑ (Maternal Newborn Nursing and Midwifery Practicum I)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๔๒๙ ปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ ๒ (Maternal Newborn Nursing and Midwifery Practicum II)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๔๓๐ ปฏิบัติการสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช (Mental Health and Psychiatric Nursing Practicum)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๔๓๑ ปฏิบัติการบริหารการพยาบาล (Nursing Administration Practicum)	๑(๐-๕-๐)
๑๘๐๑ ๔๓๒ ปฏิบัติการรักษาโรคเบื้องต้น (Primary Medical Care Practicum)	๒(๐-๘-๐)
๑๘๐๑ ๔๓๓ ประเด็นและแนวโน้มพัฒนาการทางการพยาบาล (Issues and Trends Development of Nursing Profession)	๒(๒-๐-๕)
๑๘๐๒ ๔๓๔ กฎหมายและจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Law and Ethics in Nursing Profession)	๒(๒-๐-๕)
๑๘๐๒ ๔๓๕ ปฏิบัติการพยาบาลวิชาชีพ (Professional Nursing Practicum)	๒(๐-๘-๐)
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต	
นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชาใดๆ ที่สนใจหรือรายวิชาที่มหาวิทยาลัยประกาศเป็นรายวิชาเลือกเสรี นอกจากนี้ ยังมีรายวิชาเลือกเสรีที่เปิดสอนโดยคณะพยาบาลศาสตร์ ดังนี้	
๑๘๐๒ ๑๓๖ ศาสตร์และศิลป์เพื่อการดูแลสุขภาพ (Science and Art for Health Care)	๒(๒-๐-๕)
๑๘๐๒ ๒๓๗ การดูแลข้ามวัฒนธรรม (Transcultural Care)	๒(๒-๐-๕)
๑๘๐๒ ๓๓๘ การดูแลแบบประคับประคอง (Palliative Care)	๒(๒-๐-๕)
๑๘๐๒ ๓๓๙ วิธีการทำงานสุขภาพในชุมชน (Community Health Approach)	๒(๒-๐-๕)

๑.๔ แผนการศึกษา



ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ ก.ค. ๒๕๕๘

๑. หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒

๑.๑ ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย: หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

ภาษาอังกฤษ: Bachelor of Nursing Science Program

๑.๒ ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ปรัชญาของหลักสูตร

การพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ให้บริการสุขภาพโดยใช้กระบวนการพยาบาลแบบองค์รวม และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการใช้ผลการวิจัยหรือการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และกลุ่มคนในชุมชนและในทุกช่วงวัย

การจัดการศึกษาพยาบาล เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนการสอนแบบ active learning ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และเรียนรู้ด้วยประสบการณ์และการกระทำ ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคณะพยาบาลศาสตร์ มุ่งสร้างบัณฑิตพยาบาลเพื่อให้ได้บัณฑิตที่เป็นคน “เก่ง ดี มีจิตอาสา” โดยมีความรู้ มีทักษะ ปฏิบัติทางการพยาบาลตามมาตรฐานวิชาชีพ ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ มีความภาคภูมิใจในสถาบันและวิชาชีพ มีความเอื้ออาทร ให้บริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ มีความสามัคคี สานักดี ต่อสังคม สามารถสร้างสรรค์งานที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

ความสำคัญของหลักสูตร

การขาดแคลนพยาบาลเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยและทั่วโลก ซึ่งเกิดจากปัจจัยหลายปัจจัยร่วมกัน ได้แก่ ความต้องการบริการสุขภาพของประชาชนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรวัยสูงอายุที่เพิ่มขึ้น จำนวนผู้ป่วยโรคเรื้อรังเพิ่มมากขึ้น แบบแผนการเจ็บป่วยที่รุนแรงซับซ้อนมากขึ้น ประกอบกับการประกาศใช้นโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสุขภาพ ส่งผลให้ความต้องการใช้บริการสุขภาพของประชาชนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นยังมีการสูญเสียพยาบาลไปในอัตราส่วนที่ค่อนข้างสูง จากการไปทำงานต่างประเทศ การเปลี่ยนอาชีพของพยาบาล การลาออกจากงานและการย้ายไปปฏิบัติงานในสถานบริการของภาคเอกชน ซึ่งการสูญเสียพยาบาลตามลักษณะดังกล่าว ส่งผลต่อความต้องการบุคลากรด้านพยาบาลมากขึ้น การขาดแคลนพยาบาลจะส่งผลกระทบต่อการให้บริการแก่ประชาชน โรงพยาบาลขนาดใหญ่หลายแห่งไม่สามารถเปิดแผนกผู้ป่วยหนักได้ บางแห่งไม่สามารถเปิดให้บริการหอผู้ป่วยในใหม่ให้เพียงพอได้ ทั้งที่มีอาคารและเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมทำให้เกิดสภาพผู้ป่วยล้นเตียงและผู้ป่วยติดเตียง นอกจากนี้พบว่า โรงพยาบาลที่ขาดแคลนพยาบาลวิชาชีพ ส่งผลให้ผู้ป่วยมีการติดเชื้อและเกิดภาวะแทรกซ้อนตามมา ระยะเวลาการนอนในโรงพยาบาลของผู้ป่วยนานขึ้น ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและการสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล จึงมีความสำคัญในการผลิตพยาบาลเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและแก้ไขปัญหาสุขภาพของบุคคลในประเทศ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้รับบริการและการใช้อย่างสมเหตุผล

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร:

เมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้แล้ว บัณฑิตมีคุณสมบัติและสมรรถนะดังต่อไปนี้

- ๑) มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ทางวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

๒) ปฏิบัติการพยาบาลภายใต้กฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพ เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบ ความเอื้ออาทร ให้บริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์

๓) มีสมรรถนะให้การพยาบาลแบบองค์รวมแก่ผู้ใช้บริการทุกช่วงวัย ทุกภาวะสุขภาพทุกระดับของสถานบริการเน้นความปลอดภัยของผู้รับบริการเป็นสำคัญ โดยใช้ศิลปะและศาสตร์ทางการพยาบาลรวมถึงศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง

๔) มีสมรรถนะการคิดอย่างเป็นระบบ และการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาล

๕) สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมทางสุขภาพ

๖) ทำงานเป็นทีม และทำงานร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้การพยาบาลที่ไวต่อสถานการณ์ และสอดคล้องกับวัฒนธรรมที่หลากหลายของผู้ใช้บริการ

๗) สามารถจัดการความรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และสารสนเทศทางการพยาบาล

๘) มีคุณธรรม จริยธรรม และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๑.๓ รูปแบบของหลักสูตร

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี แบบศึกษาเต็มเวลา ให้ศึกษาได้เกิน ๘ ปีการศึกษา สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๖ ภาคการศึกษา

ภาษาที่ใช้

จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

ไม่น้อยกว่า ๑๓๘ หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๑.๑ กลุ่มภาษา

รวม ๑๕ หน่วยกิต

๑.๑.๑ กลุ่มภาษาไทย

๓ หน่วยกิต

๑.๑.๒ กลุ่มภาษาต่างประเทศ

๑๒ หน่วยกิต

๑.๒ กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์

รวม ๖ หน่วยกิต

๑.๒.๑ กลุ่มทักษะชีวิต ความคิด และสุนทรียภาพ

๓ หน่วยกิต

๑.๒.๒ กลุ่มพลเมือง โลก และการอยู่ร่วมกัน

๓ หน่วยกิต

๑.๓ กลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๑.๓.๑ กลุ่มสุขภาพ ชีวิต สิ่งแวดล้อม

๓ หน่วยกิต

๑.๓.๒ กลุ่มเทคโนโลยีและการจัดการ

๓ หน่วยกิต

๑.๔ กลุ่มวิชาเลือกศึกษาทั่วไป

๓ หน่วยกิต

๒. หมวดวิชาเฉพาะ

ไม่น้อยกว่า ๑๐๒ หน่วยกิต

๒.๑ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

จำนวน ๒๐ หน่วยกิต

๒.๒ กลุ่มวิชาชีพวิชาชีพทฤษฎี

ไม่น้อยกว่า ๔๖ หน่วยกิต

๒.๓ กลุ่มวิชาชีพปฏิบัติการ

ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

๓. หมวดวิชาเลือกเสรี

ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

รายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรพยาบาลศาสตบัณฑิต มีรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๑.๑ กลุ่มภาษา

รวม ๑๕ หน่วยกิต

๑.๑.๑ กลุ่มภาษาไทย

๓ หน่วยกิต

๑๔๑๑ ๑๐๑ ภาษาไทยกับการสื่อสาร (Thai Language for Communication)

๑.๑.๒ กลุ่มภาษาต่างประเทศ

๑๒ หน่วยกิต

๑.๑.๒.๑ ภาษาอังกฤษบังคับ

จำนวน ๖ หน่วยกิต

๑๔๒๑ ๑๐๒ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๑ (Foundation English I)

๓(๓-๐-๖)

๑๔๒๑ ๑๐๓ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๒ (Foundation English II)

๓(๓-๐-๖)

๑.๑.๒.๑ ภาษาอังกฤษเลือก

จำนวน ๖ หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษาวิชาการ (Academic Group)

๑๔๒๑ ๒๒๓ ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

๓(๓-๐-๖)

(English for Health Sciences)

กลุ่มภาษาอังกฤษเลือก (Non-Academic Group)

๑๔๒๑ ๒๑๘ ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ

๓(๓-๐-๖)

(English for Career Preparation)

๑.๒ กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์

รวม ๖ หน่วยกิต

๑.๒.๑ กลุ่มทักษะชีวิต ความคิด และสุนทรียภาพ

๓ หน่วยกิต

ให้นักศึกษาเลือกเรียนจำนวน ๑ รายวิชา จำนวน ๓ หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

๑๔๓๑ ๑๑๐ มนุษย์กับการใช้เหตุผล (Man and Reasoning)

๓(๓-๐-๖)

๑๔๓๘ ๑๐๐ ศิลปะเพื่อการพัฒนาอารมณ์ (Arts for Emotional Refinement)

๓(๓-๐-๖)

๑๔๓๑ ๒๐๐ มนุษย์กับการสื่อสาร (Man and Communication)

๓(๓-๐-๖)

๑.๒.๒ กลุ่มพลเมือง โลก และการอยู่ร่วมกัน

๓ หน่วยกิต

ให้นักศึกษาเลือกเรียนจำนวน ๑ รายวิชา จำนวน ๓ หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

๒๑๐๐ ๑๐๑ กฎหมายในชีวิตประจำวัน (Law in Daily Life)

๓(๓-๐-๖)

๒๓๐๐ ๑๑๑ สันติวิธีในสังคม (Peaceful Settlement in Society)

๓(๓-๐-๖)

๒๓๐๐ ๑๑๔ พลเมืองศึกษา (Civic Education)

๓(๓-๐-๖)

๑.๓ กลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๑.๓.๑ กลุ่มสุขภาพ ชีวิต สิ่งแวดล้อม

๓ หน่วยกิต

ให้นักศึกษาเลือกเรียนจำนวน ๑ รายวิชา จำนวน ๓ หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

๑๐๑๓ ๐๐๑ การดูแลสุขภาพและทักษะชีวิต (Health Care and Life Skills)

๓(๓-๐-๖)

๑๑๐๐ ๑๐๙ วิทยาศาสตร์กายภาพกับชีวิต (Physical Science and Life)

๓(๓-๐-๖)

๑๑๐๑ ๑๔๗ สิ่งแวดล้อมกับชีวิต (Environment and Life)

๓(๓-๐-๖)

๑.๓.๒ กลุ่มเทคโนโลยีและการจัดการ

๓ หน่วยกิต

ให้นักศึกษาเลือกเรียนจำนวน ๑ รายวิชา จำนวน ๓ หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

๑๐๑๑ ๐๐๑ เทคโนโลยีสารสนเทศและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (Information Technology and Its Applications in Daily Life)	๓(๓-๐-๖)
---	----------

๑๓๐๓ ๑๑๐ ทักษะชีวิตทางการเงิน (Financial Life Skills)	๓(๓-๐-๖)
---	----------

๑๓๐๘ ๒๐๐ เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)	๓(๓-๐-๖)
--	----------

๑.๔ กลุ่มวิชาเลือกศึกษาทั่วไป

๓ หน่วยกิต

ให้นักศึกษาเลือกเรียนจำนวน ๑ รายวิชา จำนวน ๓ หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

๑.๔.๑ กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์

๑๔๓๒ ๑๐๑ วัฒนธรรมไทย (Thai Culture)	๓(๓-๐-๖)
-------------------------------------	----------

๑๔๓๒ ๑๐๒ วัฒนธรรมอีสาน (I-san Culture)	๓(๓-๐-๖)
--	----------

๑๔๔๕ ๑๐๐ พลวัตสังคมไทย (Dynamics of Thai Society)	๓(๓-๐-๖)
---	----------

๑.๔.๒ กลุ่มวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์

๑๑๐๐ ๑๑๔ คณิตศาสตร์เพื่อความมั่นคงของชีวิต	๓(๓-๐-๖)
--	----------

(Mathematics for Stability of Life)

๑๑๐๐ ๑๔๑ วิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวัน (Sciences in Daily Life)	๓(๓-๐-๖)
--	----------

๑๙๐๓ ๑๐๒ พฤติกรรมทางเพศและความปลอดภัยทางการเพศ	๓(๓-๐-๖)
--	----------

(Sexual Behavior and Safety Sex)

๑.๔.๓ กลุ่มเทคโนโลยีและการจัดการ

๑๑๐๐ ๑๑๖ ความปลอดภัยในการใช้ชีวิตยุคดิจิทัล (Life Safety in Digital Age)	๓(๓-๐-๖)
--	----------

๑๓๐๑ ๑๐๒ การจัดการชีวิต (Life Management)	๓(๓-๐-๖)
---	----------

๒. หมวดวิชาเฉพาะ

ไม่น้อยกว่า ๑๐๒ หน่วยกิต

๒.๑ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

จำนวน ๒๐ หน่วยกิต

๑๑๐๔ ๒๔๑ ชีวสถิติทางการแพทย์พยาบาล (Biostatistics in Nursing)	๑(๑-๐-๒)
---	----------

๑๕๐๕ ๒๐๑ เภสัชวิทยาทางการแพทย์พยาบาล (Pharmacology in Nursing)	๓(๓-๐-๖)
--	----------

๑๘๐๑ ๑๐๑ จิตวิทยาพัฒนาการ (Developmental Psychology)	๑(๑-๐-๒)
--	----------

๑๘๐๑ ๑๐๒ โภชนาการและโภชนาบำบัด (Nutrition and Diet Therapy)	๑(๑-๐-๒)
---	----------

๑๘๐๑ ๒๐๖ ระบาดวิทยาทางการแพทย์พยาบาล (Epidemiology in Nursing)	๑(๑-๐-๒)
--	----------

๑๙๐๔ ๑๐๑ กายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์ (Human Anatomy)	๓(๒-๒-๕)
--	----------

๑๙๐๔ ๑๐๒ สรีรวิทยาของมนุษย์ (Human Physiology)	๓(๒-๒-๕)
--	----------

๑๙๐๔ ๑๐๓ ชีวเคมีทางการแพทย์พยาบาล (Biochemistry in Nursing)	๓(๒-๒-๕)
---	----------

๑๙๐๔ ๒๐๑ จุลชีววิทยาและปรสิตวิทยาทางการแพทย์พยาบาล	๒(๒-๐-๔)
--	----------

(Microbiology and Parasitology in Nursing)

๑๙๐๔ ๒๐๒ พยาธิวิทยาทางการแพทย์พยาบาล (Pathology in Nursing)	๒(๒-๐-๔)
---	----------

๒.๒ กลุ่มวิชาวิชาชีพทฤษฎี

ไม่น้อยกว่า ๔๖ หน่วยกิต

๑๑๐๔ ๒๕๑ สารสนเทศศาสตร์ทางการแพทย์พยาบาล (Nursing Informatics)	๑(๑-๐-๒)
--	----------

๑๘๐๑ ๑๐๓ แนวคิดและทฤษฎีทางการแพทย์พยาบาล (Concepts and Nursing Theories)	๑(๑-๐-๒)
--	----------

๑๘๐๑ ๒๐๔ การพยาบาลเบื้องต้น (Fundamental Nursing)	๓(๒-๒-๕)
---	----------

๑๘๐๑ ๒๐๕ การประเมินภาวะสุขภาพ (Health Assessment)	๓(๒-๒-๕)
---	----------

๑๘๐๑ ๒๐๗ การสร้างเสริมสุขภาพ (Health Promotion)	๒(๒-๐-๔)
---	----------

๑๘๐๑ ๒๐๘ การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ๑ (Child and Adolescent Nursing I)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๒๐๙ การพยาบาลผู้ใหญ่ ๑ (Adult Nursing I)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๒๑๐ การพยาบาลผู้สูงอายุ (Gerontological Nursing)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๒๑๑ การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต ๑ (Psychiatric Nursing and Mental Health I)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๒๑๒ การพยาบาลอนามัยชุมชน ๑ (Community Health Nursing I)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๓๑๔ การพยาบาลมารดาและทารก (Maternal and Newborn Nursing)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๓๑๕ การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ๒ (Child and Adolescent Nursing II)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๓๑๖ การพยาบาลผู้ใหญ่ ๒ (Adult Nursing II)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๓๑๗ การพยาบาลอนามัยชุมชน ๒ (Community Health Nursing II)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๓๑๘ การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต ๒ (Psychiatric Nursing and Mental Health II)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๓๑๙ วิจัยและนวัตกรรมทางการพยาบาล ๑ (Research and Innovation in Nursing I)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๓๒๑ การผดุงครรภ์ (Midwifery)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๓๒๒ การรักษาโรคเบื้องต้น (Primary Medical Care)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๓๒๓ วิจัยและนวัตกรรมทางการพยาบาล ๒ (Research and Innovation in Nursing II)	๑(๐-๒-๑)
๑๘๐๑ ๔๒๗ การบริหารการพยาบาล (Nursing Administration)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๔๒๘ กฎหมายและจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล (Law and Ethics in Nursing Profession)	๒(๒-๐-๔)
๑๘๐๑ ๔๓๒ สัมมนาประเด็นและแนวโน้มวิชาชีพพยาบาล (Seminar on Issues and Trends Development of Nursing Profession)	๑(๑-๐-๒)
๒.๓ กลุ่มวิชาชีพปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต	
๑๘๐๑ ๒๑๓ ปฏิบัติการพยาบาลเบื้องต้น (Fundamental Nursing Practicum)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๓๒๐ ปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ๑ (Child and Adolescent Nursing Practicum I)	๑(๐-๔-๐)
๑๘๐๑ ๓๒๔ ปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ๑ (Adult and Gerontological Nursing Practicum I)	๔(๐-๑๖-๐)
๑๘๐๑ ๓๒๕ ปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ๒ (Child and Adolescent Nursing Practicum II)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๓๒๖ ปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน (Community Health Nursing Practicum)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๔๒๙ ปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารก และผดุงครรภ์ ๑ (Maternal Newborn Nursing and Midwifery Practicum I)	๔(๐-๑๖-๐)
๑๘๐๑ ๔๓๐ ปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ๒ (Adult and Gerontological Nursing Practicum II)	๔(๐-๑๖-๐)
๑๘๐๑ ๔๓๑ ปฏิบัติการรักษาโรคเบื้องต้น (Primary Medical Care Practicum)	๓(๐-๑๒-๐)

๑๘๐๑ ๔๓๓ ปฏิบัติการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต (Psychiatric Nursing and Mental Health Practicum)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๔๓๔ ปฏิบัติการพยาบาลมารดาทารก และผดุงครรภ์ ๒ (Maternal Newborn Nursing and Midwifery Practicum II)	๓(๐-๑๒-๐)
๑๘๐๑ ๔๓๕ ปฏิบัติการบริหารการพยาบาล (Nursing Administration Practicum)	๒(๐-๘-๐)
๑๘๐๑ ๔๓๖ ปฏิบัติการพยาบาลวิชาชีพ (Professional Nursing Practicum)	๓(๐-๑๒-๐)

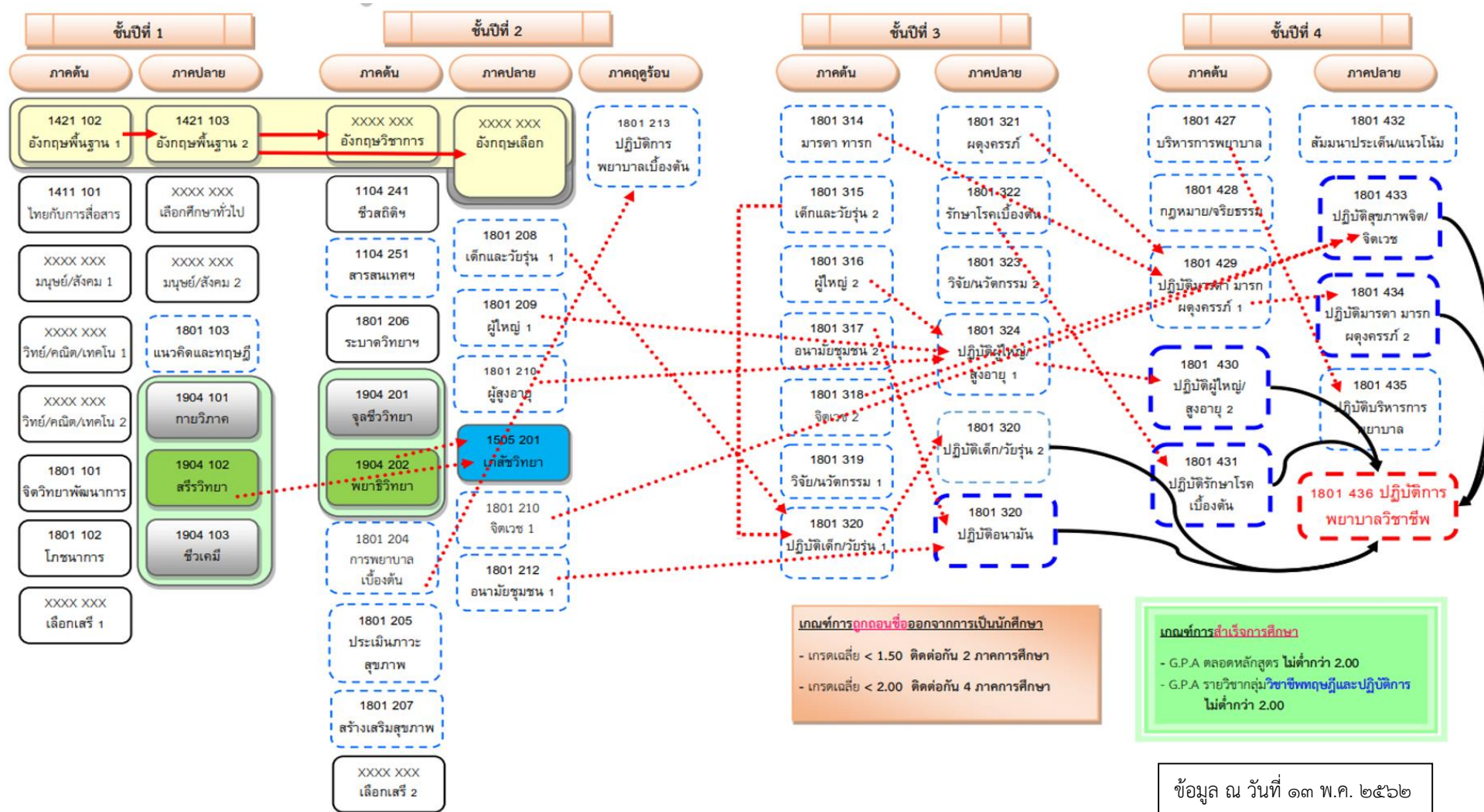
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี

ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

วิชาเลือกเสรีเป็นวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใดๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และคณะพยาบาลศาสตร์ปิดสอนรายวิชาเลือกเสรี ดังนี้

๑๘๐๑ ๑๓๗ การดูแลข้ามวัฒนธรรม (Transcultural Care)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๑๓๘ การบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ (Humanized Health Care Services)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๒๓๙ การดูแลแบบประคับประคอง (Palliative Care)	๓(๓-๐-๖)
๑๘๐๑ ๒๔๐ วิธีการทำงานสุขภาพในชุมชน (Community Health Approach)	๓(๓-๐-๖)

๑.๔ แผนการศึกษา



ภาคผนวก ข. ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรทราบ

๑. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี
๒. ระเบียบมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี
๓. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
๔. ประกาศมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เรื่อง ระเบียบการแต่งกายนักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๕. อัตราการจ่ายเงินสวัสดิการช่วยเหลือนักศึกษา การช่วยงานฌาปนกิจนักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๖. สัญญาการประกันภัยกลุ่ม (ประเภทประกันอุบัติเหตุ)



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการศึกษาระดับ
ปริญญาตรี
<http://gg.gg/oc9dx>



ระเบียบมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการให้
ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี
<http://gg.gg/oc9hs>



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
<http://gg.gg/oc9iv>



สัญญาการประกันภัยกลุ่ม (ประเภทประกันอุบัติเหตุ)
<http://gg.gg/oc9lu>



อัตราการจ่ายเงินสวัสดิการช่วยเหลือนักศึกษา การช่วยงาน
ฉาปนิกนักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
<http://gg.gg/oc9kx>



ประกาศมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เรื่อง ระเบียบการแต่ง
กายนักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
<http://gg.gg/oc9jp>

ภาคผนวก ค เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา

๑. แบบบันทึกการพบและให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา (เอกสารหมายเลข ๑)
๒. แบบสรุปผลการให้คำปรึกษา(เอกสารหมายเลข ๒)
๓. แบบรายงานการติดตามปัญหาเร่งด่วน/ซับซ้อน (เอกสารหมายเลข ๓)
๔. เอกสารอนุญาตให้แจ้งผู้ปกครอง (เอกสารหมายเลข ๔)
๕. แบบยินยอมทะเบียนประวัตินักศึกษา

แบบบันทึกการพบและให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ภาคการศึกษา..... ปีการศึกษา.....

วันที่.....

ชื่อ-นามสกุล นักศึกษารหัส..... ชั้นปี.....

วิธีการติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

☐ มาพบด้วยตนเอง ☐ โทรศัพท์ ☐ ช่องทางออนไลน์ ☐ อื่นๆ

สาเหตุ/ ประเด็นปัญหา/ เหตุการณ์ ที่เข้าพบ

.....
.....
.....
.....

การให้คำปรึกษา/ ช่วยเหลือ

.....
.....
.....
.....

ผลการให้คำปรึกษา/ ช่วยเหลือ

.....
.....
.....
.....
.....

()

นักศึกษา/ ผู้ขอคำปรึกษา
วันที่.....

()

อาจารย์ที่ปรึกษา/ ผู้ให้คำปรึกษา
วันที่.....

แบบสรุปผลการให้คำปรึกษา
ประจำภาคการศึกษา/๒๕....

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

จำนวนนักศึกษาภายใต้การดูแล คน

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	ปัญหาที่พบ					ไม่พบ ปัญหา	การดำเนินการแก้ไข	ผลการดำเนินการ
		ด้านการเรียน	พฤติกรรม	สุขภาพ	เศรษฐกิจ	อื่นๆ			

หมายเหตุ

- รหัสนักศึกษา ให้ระบุตัวเลขเพียง ๒ ตัวแรก เช่น รหัส ๖๒xxxxxxxx
- ปัญหาสุขภาพที่ความซับซ้อน เช่น การตั้งครรภ์ ภาวะสุขภาพจิต เป็นต้น ให้ใส่เครื่องหมาย *



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานพัฒนานักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร ๖๐๑๑

ที่ อว ๐๖๐๔.๒๐/พิเศษ

วันที่

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยเหลือ/การปรึกษาแก่นักศึกษา

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ (ผ่านผู้ช่วยคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาและวิเทศสัมพันธ์)

เนื่องด้วย นาย/นางสาว.....รหัสประจำตัว
นักศึกษา..... ชั้นปี.... ซึ่งเป็นนักศึกษาในความดูแลของข้าพเจ้า ควรได้รับความช่วยเหลือ/
แนะนำ เพิ่มเติม จากท่าน ในเรื่อง..... โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมดังนี้

.....
.....
.....
.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

()

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารอนุญาตให้แจ้งผู้ปกครอง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นางสาว รหัสนักศึกษา
 ชั้นปี..... อนุญาตให้คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี แจ้ง นาย/
 นาง/นางสาว ซึ่งเป็นผู้ปกครองของข้าพเจ้า ในเรื่อง ต่อไปนี้

๑.

๒.

๓.

()

นักศึกษา

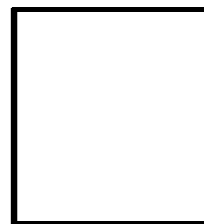
วันที่.....

()

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่.....

ทะเบียนประวัตินักศึกษา



ทะเบียนประวัตินักศึกษา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อาจารย์ที่ปรึกษา.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ชื่อ/สกุล.....ชื่อเล่น.....รหัสนักศึกษา.....
เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ท่านเป็นบุตรคนที่.....จำนวนพี่น้อง.....คนชาย.....คนหญิง.....คน
หอพัก.....บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....E-mail address.....
ความสามารถพิเศษ.....
เพื่อนสนิท/บุคคลที่สามารถติดต่อได้ที่ไม่ใช่บิดา/มารดาชื่อ.....
โทรศัพท์มือถือ.....E-mail address.....เกี่ยวข้องเป็น.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านครอบครัว

บิดาชื่อ.....อายุ.....ปี () ยังมีชีวิตอยู่ () ถึงแก่กรรม
อาชีพ.....รายได้.....บาท/ปี
ที่อยู่ปัจจุบัน.....เบอร์โทรศัพท์.....
มารดาชื่อ.....อายุ.....ปี () ยังมีชีวิตอยู่ () ถึงแก่กรรม
อาชีพ.....รายได้.....บาท/ปี
ที่อยู่ปัจจุบัน.....เบอร์โทรศัพท์.....
สถานภาพการสมรสบิดา/มารดา () อยู่ด้วยกัน () แยกกันอยู่ () หย่าร้าง () หม้าย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านสุขภาพ

หมู่เลือด.....โรคประจำตัว.....
ถ้ามีโปรดระบุรายละเอียดการรักษา(สถานที่รักษา,ยาที่ได้รับ)
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ส่วนที่ 4 ข้อมูลประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	ชื่อสถานศึกษา	ปีการศึกษาที่จบ	ผลการเรียนเฉลี่ย
ประถมศึกษา			
มัธยมศึกษาตอนต้น			
มัธยมศึกษาตอนปลาย			

ส่วนที่ 5 ข้อมูลผลการศึกษาระดับปริญญาตรี(หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต)

ชั้นปีที่	ผลการเรียน(GPA)			GPAX	วิชาที่ยังไม่ผ่าน
	ภาคต้น	ภาคปลาย	ภาคฤดูร้อน		
1					
2					
3					
4					

ส่วนที่ 6 ข้อมูลด้านทุนการศึกษา

ชื่อทุนการศึกษา	ปีที่ได้รับทุน	จำนวน(บาท)	ประเภททุนการศึกษา		
			ทุนทั่วไป	ทุนผูกพัน	ทุนกู้ยืม กยศ./กรอ.

ส่วนที่ 7 แผนที่ที่อยู่ตามภูมิละเนา(วาดภาพ)

ภาคผนวก ง แบบประเมินกิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา

๑. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษา
๒. แบบประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา

แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีการศึกษา.....

ผู้ประเมิน - นักศึกษา ชั้นปีที่..... เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

๑. การประเมินความพึงพอใจต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโดยจะนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

- | | | |
|---|---------|------------------------------------|
| ๕ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด |
| ๔ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก |
| ๓ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านปานกลาง |
| ๒ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย |
| ๑ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด |
| ๐ | หมายถึง | ไม่เคยปรึกษา |

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					
	๕	๔	๓	๒	๑	๐
๑. กำหนดตารางเวลาให้นักศึกษาเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษามีความเหมาะสม						
๒. การให้คำแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร การเลือกวิชาเรียน และวางแผนการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาของนักศึกษาและเป็นไปตามหลักสูตร มีความเหมาะสม						
๓. การให้คำแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการวัดผล มีความเหมาะสม						
๔. มีการติดตามผลการเรียนของนักศึกษาสม่ำเสมอ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือนักศึกษาเมื่อเกิดปัญหาในการเรียนวิชาต่างๆ						
๕. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับและบริการต่างๆของมหาวิทยาลัย มีความเหมาะสม						
๖. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต มีความเหมาะสม						
๗. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านสังคม เช่น ปัญหาด้านความประพฤติ ปัญหาการปรับตัวในสังคม ปัญหาการคบเพื่อน เป็นต้น มีความเหมาะสม						
๘. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความเหมาะสม						
๙. การให้คำปรึกษา และแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความเหมาะสม						
๑๐. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนเตรียมตัวในการประกอบอาชีพ มีความเหมาะสม						

๒. ข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

๒.๑ เรื่องอื่นๆ ที่นักศึกษาต้องการได้รับความช่วยเหลือจากระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

.....

๒.๒ ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

แบบประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีการศึกษา.....

ผู้ประเมิน - อาจารย์ที่ปรึกษา เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- จำนวนนักศึกษาที่อยู่ในความดูแล.....คน

๑. การประเมินความพึงพอใจต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษาโดยจะนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

- | | | |
|---|---------|------------------------------------|
| ๕ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด |
| ๔ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก |
| ๓ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านปานกลาง |
| ๒ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย |
| ๑ | หมายถึง | ตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อยที่สุด |

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	๕	๔	๓	๒	๑
ประเมินระบบอาจารย์ที่ปรึกษา					
๑. จำนวนนักศึกษาที่ต้องให้คำปรึกษามีความเหมาะสม					
๒. หน้าที่และบทบาทของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษามีความเหมาะสม					
๓. การจัดตารางเวลาให้นักศึกษาเข้าพบ มีความเหมาะสม					
๔. กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษามีความเหมาะสม					
๕. คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษามีความเหมาะสม					
ประเมินทักษะอาจารย์ที่ปรึกษา					
๖. มีทักษะในการให้คำปรึกษา					
๗. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เพียงพอแก่การให้คำปรึกษา					
๘. อุทิศตนเองตามสมควรเพื่อการให้คำปรึกษาในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา					
๙. ความพึงพอใจในภาพรวมต่อการทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา					

ข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....



วิสัยทัศน์ (Vision)

“คณะพยาบาลศาสตร์ชั้นนำหนึ่งในสามของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

จัดทำโดย...

กิจกรรมแนะแนวและให้คำปรึกษา คณะกรรมการพัฒนานักศึกษา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี